

Sygnatura akt XVI K 104/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XVI Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Kostecka

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy E. M.

przy udziale prokuratora: Jolanty Balawander z Prokuratury Okręgowej w Poznaniu

po rozpoznaniu w dniach: 16.10.2013r., 14.11.2013r., 22.11.2013r., 25.11.2013r., 26.11.2013r., 20.12.2013r., 13.01.2014r., 4.02.2014r., 6.02.2014r., 12.02.2014r., 26.02.2014r., 12.03.2014r., 13.03.2014r., 2.04.2014r., 24.04.2014r., 30.04.2014r., 12.05.2014r., 14.05.2014r., 16.06.2014r., 25.06.2014r., 23.07.2014r.

sprawy

G. M. syna A. i D. z domu M., urodzonego (...) w P., nie karanego

oskarżonego o to, że

I. w okresie od listopada 2010 r. do 21 grudnia 2010 r. w L. i w innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, w szczególności na terenie Polski, po uprzednim sfalszowaniu numerów VIN oraz dowodów rejestracyjnych pojazdów; w skład, której wchodził A. K. (1), Ł. W. (1), A. S. (1) i inna osoba

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

II. w dniu 30 listopada 2010r, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w nieustalonych okolicznościach przyjął od innej osoby samochód m-ki T. (...) o sfalszowanym numerze VIN (...) o wartości 51.868,44 zł wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

III. w dniu 30 listopada 2010 r. w O., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. P. (1) i A. P. (1) w kwocie 48.200 zł w ten sposób, że wprowadzając w błąd nabywcę co do legalnego źródła pochodzenia samochodu oraz posługując się sfalszowanym belgijskim dowodem rejestracyjnym samochodu nr (...); a także fałszując dokumenty poprzez sporządzenie umowy sprzedaży samochodu m-ki T. (...) z dnia 28 listopada 2010r. zawartej pomiędzy E. V. a A. i D. P. (1) oraz wypełniając formularz niemieckiego ubezpieczenia w/w samochodu nr D 5312/0152 dla E. V.; sprzedał D. P. (1) za kwotę 48.200 zł samochód m-ki T. (...) o przerobionym numerze VIN (...) wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego, czym działał na szkodę D. P. (1) i A. P. (1)

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk

IV. w dniu 21 grudnia 2010 r. w P., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w nieustalonych okolicznościach przyjął od innej osoby samochód m-ki T. (...) o sfalszowanym numerze VIN (...) o wartości 54.375,78 zł wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

V. w dniu 21 grudnia 2010 r. w P., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. G. w kwocie 46.500 zł w ten sposób, że wprowadzając w błąd nabywcę co do legalnego źródła pochodzenia samochodu, swoich danych osobowych oraz posługując się sfalszowanym belgijskim dowodem rejestracyjnym samochodu nr (...); a także fałszując dokumenty poprzez sporządzenie umowy sprzedaży samochodu m-ki T. (...) z dnia 20 grudnia 2010r. zawartej pomiędzy J. B., a M. G. oraz wypełniając formularz niemieckiego ubezpieczenia w/w samochodu nr D 5690/0152 dla J. B.; sprzedał M. G. za kwotę 46.500 zł samochód m-ki T. (...) o przerobionym numerze VIN (...) wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego, czym działał na szkodę M. G.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk

VI. w dniu 10 stycznia 2011 r. w Ś. podrobił umowę sprzedaży samochodu m-ki T. (...) z dnia 9 stycznia 2011r. zawartą pomiędzy F. S. a M. W. (1), poprzez wypełnienie formularza umowy sprzedaży w/w samochodu

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk

A. S. (1) syna R. i J. z domu H., urodzonego (...) w L., karanego

oskarżonego o to, że

VII. w okresie od marca 2012 r. do 31 maja 2012 r. w miejscowości L. i w innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstwa, w szczególności dokonywanie kradzieży aut zza granicy, a następnie sprzedaż samochodów na terenie Polski, po uprzednim sfalszowaniu numerów VIN oraz dowodów rejestracyjnych pojazdów; w skład, której wchodził G. M., A. K. (1), Ł. W. (1) i inna osoba

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

VIII. w marcu 2012 r. w L., działając w zorganizowanej grupie przestępczej przyjął od innej osoby samochód m-ki V. (...) o sfalszowanym numerze VIN (...), o wartości 64.000 zł wiedząc, iż został on pozyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

IX. w dniu 9 marca 2012 r. w L., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. i E. K. w kwocie 44.000 zł w ten sposób, że wprowadzając w błąd nabywcę co do legalnego źródła pochodzenia samochodu oraz posługując się sfalszowanym niemieckim dowodem rejestracyjnym CZ.I nr (...)II nr (...), a także sporządzając umowę sprzedaży samochodu m-ki V. (...) o przerobionym numerze VIN (...) wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego, czym działał na szkodę K. i E. K.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk

X. w maju 2012 r. w L., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, przyjął od innej osoby samochód m-ki H. (...) o sfalszowanym numerze VIN (...), o wartości 88.025,20 zł wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

XI. w dniu 31 maja 2012 r. w L. w celu użycia za autentyczny posiadał sfalszowany niemiecki dowód rejestracyjny część I nr (...) i II nr (...) samochodu m-ki H. (...)

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk

L. W. (1) syna K. i E. z domu H., urodzonego (...) w L., karanego

oskarżonego o to, że

XII. w okresie od grudnia 2010 r. do 21 stycznia 2012 r. w L. i w innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, w szczególności dokonywanie kradzieży aut zza granicy, a następnie sprzedaż samochodów na terenie Polski, po uprzednim sfalszowaniu numerów VIN oraz dowodów rejestracyjnych pojazdów; w skład, której wchodzili G. M., A. K. (1), A. S. (1) i inną osobą

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

XIII. w okresie od grudnia 2010 r. do 21 stycznia 2011 r. w L., działając w zorganizowanej grupie przestępczej przyjął od innej osoby samochód m-ki T. (...) o sfalszowanym numerze VIN (...), o wartości 62.926,40 zł wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

XIV. w dniu 21 stycznia 2011 r. w miejscowości S., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. P. (2) w kwocie 58.900 zł w ten sposób, że wprowadzając w błąd nabywcę co do legalnego źródła pochodzenia samochodu oraz posługując się sfalszowanym belgijskim dowodem rejestracyjnym samochodu nr (...), a także sporządzając umowę sprzedaży samochodu m-ki T. (...) z dnia 21 stycznia 2011r. zawartą pomiędzy A. P. (2) a obywatelem Belgii D. F.; sprzedał A. P. (2) za kwotę 58.900 zł m-ki samochód m-ki T. (...) o przerobionym numerze VIN (...) wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego, czym działał na szkodę A. P. (2)

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk

Z. N. (1) syna E. i H. z domu Ś., urodzonego (...) w L., nie karanego

oskarżonego o to, że

XV. w okresie od listopada 2011 r. do 16 maja 2012 r. w P. i w miejscowości D. posiadał samochód m-ki R. (...) o sfalszowanym numerze VIN (...) o wartości 80.287,35 zł, który zakupił w listopadzie 2011 r. od innej nieustalonej osoby wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

XVI. w okresie od kwietnia 2012 r. do 16 maja 2012 r. w miejscowości D. przy ul. (...), przyjął od R. R. (2) samochód m-ki F. (...) o sfalszowanym numerze VIN (...) o wartości 117.420 zł, a następnie pomógł w ukryciu tego auta; wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

XVII. w okresie od połowy kwietnia 2012 r. do dnia 16 maja 2012 r. w miejscowości D. przy ul. (...), przyjął od R. R. (2) samochód m-ki F. (...) nr VIN (...) o wartości 148.145,30 zł, a następnie pomógł w ukryciu tego auta wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

o r z e k a

1. Oskarżonego **G. M.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. I, tj. przestępstwa z art. 258§1kk za to na podstawie art. 258 §1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego G. M. uznaje za winnego ciąg dwóch przestępstw z art. 291§1 kk w zw. z art. 65§1 kk popełnionych w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w sposób opisany wyżej w pkt. II i IV i za to na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
3. Oskarżonego G. M. uznaje za winnego ciąg dwóch przestępstw z art. 286§1 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65§1 kk, popełnionych w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w sposób opisany wyżej w pkt. III i V, przejmując w opisach tych czynów, iż oskarżony doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. i D. P. (2) w kwocie łącznej 50 923,01zł, a M. G. w kwocie łącznej co najmniej 48 579,00 zł i za to na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 91§1 kk, art. 33§1,2,i 3 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych przy ustaleniu stawki na kwotę 100 (stu) zł;
4. Oskarżonego G. M. uniewinnia od popełnienia czynu wyżej opisanego w pkt. VI;
5. Na podstawie art. 85 kk i art. 91 §2 kk łączy wymierzone w pkt. 1, 2, 3 wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu G. M. karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
6. Na podstawie art. 46 §1 kk orzeka wobec oskarżonego G. M. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych; D. P. (2) i A. P. (3) - kwoty 50 923,01 zł (pięćdziesięciu tysięcy dziewięciuset dwudziestu trzech 01/100) zł; M. G. - kwoty 48 579,00 (czterdziestu ośmiu tysięcy pięciuset siedemdziesięciu dziewięciu) zł;
7. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej w pkt. 5 wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu G. M. okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 4 czerwca 2012r. do 3 grudnia 2012r.;
8. Oskarżonego **A. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej pkt. VII, tj. przestępstwa z art. 258§1 kk za to na podstawie art. 258 §1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
9. Oskarżonego A. S. (1) uznaje za winnego ciąg dwóch przestępstw z art. 291§1 kk w zw. z art. 65§1 kk popełnionych w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu w sposób opisany wyżej w pkt. VIII i X i za to na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
10. Oskarżonego A. S. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. IX tj. przestępstwa z art. 286§1 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65§1 kk za to na podstawie art. 286§ 1 kk w zw. z art. 11§ 3 kk, art. 33§1, 2 i 3 kk. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu stawki na kwotę 25 (dwudziestu pięciu) zł;
11. Oskarżonego A. S. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. XI tj. przestępstwa z art. 270§ 1 kk i za to na podstawie art. 270§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
12. Na podstawie art. 85 kk i art. 91§2 kk łączy wymierzone w pkt. 8, 9, 10, 11 wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu A. S. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
13. Na podstawie art. 46 §1 kk orzeka wobec oskarżonego A. S. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych K. i E. K. kwoty 44 000,00 (czterdziestu czterech tysięcy) zł.
14. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej w pkt. 12 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu A. S. (1) okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 31 maja 2012r. do 1 czerwca 2012r.
15. Oskarżonego **Ł. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. XII tj. przestępstwa z art. 258§1 kk i za to na podstawie art. 258 §1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

16. Oskarżonego Ł. W. (1) uznaje za winnego popełnienia przestępstwa z art. 291§1 kk w zw. z art. 65§1 kk, popełnionego w sposób opisany wyżej w pkt. XIII i za to na podstawie art. 291§1 kk wymierza mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

17. Oskarżonego Ł. W. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. XIV tj. przestępstwa z art. 286§1 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11 §2 kk. w zw. z art. 65§1 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk, art. 33§1,2 i 3 kk. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu stawki na kwotę 25 (dwudziestu pięciu) zł.

18. Na podstawie art. 85kk i art. 86 § 1 kk łączy wymierzone w pkt. 15, 16, 17 wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu Ł. W. (1) karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, na podstawie art. 69§1, 2 i 3 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk i art. 73§1 kk. warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby i oddaje oskarżonego pod dozór kuratora.

19. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego Ł. W. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego A. P. (2) kwoty 58 900,00 (pięćdziesiąt ośmiu tysięcy dziewięćset) zł.

20. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej w pkt. 17 kary grzywny zalicza oskarżonemu Ł. W. (1) okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 4 czerwca 2012r. do 5 czerwca 2012r. przyjmując, że jest on równoważny 4 stawkom dziennym grzywny i uznając orzeczoną karę grzywny za wykonaną w tym zakresie;

21. Oskarżonego Z. N. (1) uznaje za winnego ciągu trzech przestępstw z art. 291§1 kk popełnionych w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w sposób opisany wyżej w pkt. XV, XVI, XVII, z tą zmianą, iż w uzupełnieniu opisu tych czynów przyjmuje, że przestępstwa te oskarżony popełnił z zamiarem umyślnym ewentualnym, godząc się, że samochody te zostały uzyskane za pomocą czynów zabronionych i za to na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 91§1 kk, art. 33§1,2 i 3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu stawki na kwotę 100 (stu) zł;

22. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk i art. 73§ 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego Z. N. (1) na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby i oddaje oskarżonego pod dozór kuratora.

23. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej w pkt. 20 wyroku kary grzywny zalicza oskarżonemu Z. N. (1) okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 16 maja 2012r. do 18 maja 2012r. przyjmując, że jest on równoważny 6 stawkom dziennym grzywny i uznając orzeczoną karę grzywny za wykonaną w tym zakresie;

24. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. zasądza od oskarżonych G. M., A. S. (2), Ł. W. (1), Z. N. (1) na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, przy czym od każdego z nich w 1/19 części w zakresie kosztów postępowania przygotowawczego oraz w 1/5 części w zakresie kosztów postępowania sądowego, a na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) nie wymierza im opłaty.

SSO Maria Kostecka

XVI K. 104/13

UZASADNIENIE

Oskarżony Ł. W. (1) w połowie 2010r. spotkał się z R. R. (2), który zaproponował mu udział w przestępczym procederze sprzedaży samochodów kradzionych na terenie Niemiec, w zamian za wynagrodzenie w kwocie 5 000,00 zł za każdy pojazd. Samochody te R. R. (2) otrzymywał od nieustalonych osób oraz od D. W., noszącego pseudonim (...).

D. W. informował R. R. (2) o posiadanych bezprawnie samochodach, w tym marce oraz jego cechach fabrycznych. Samochody te pozyskiwał między innymi od bliżej nieustalonego mężczyzny o imieniu A.. R. R. (2) wyszukiwał pod kątem tych pojazdów ich odpowiedniki, oferowane do sprzedaży na niemieckim portalu internetowym M..de. Wyszukiwanie to R. R. (2) zlecił również Ł. W. (1). W uwadze pozostawała kwestia koloru pojazdu, wyposażenia, przebiegu, zbliżonych rodzajowo do tego skradzionego. Po wytypowaniu odpowiedniego pojazdu R. R. (2) kontaktował się bezpośrednio z oferentem, wykorzystując numer telefoniczny zapodany w ofercie, w rozmowie przedstawiając się jako osoba zainteresowana kupnem tego pojazdu, by pod pretekstem woli sprawdzenia na terenie Polski legalnego pochodzenia samochodu uzyskać numer identyfikacyjny samochodu, bądź innych informacji istotnych przy sprzedaży.

Zapodany przez oferenta w dobrej wierze numer VIN, jak i informacje o cechach pojazdu zostały przez R. R. (2) wykorzystywane do wprowadzenia do obrotu skradzionego pojazdu. Uzyskanie takiego numeru VIN stanowiło gwarancję bezproblemowej sprzedaży skradzionego pojazdu, w aspekcie ewentualnych czynności sprawdzających legalność obrotu przez potencjalnych nabywców na terenie kraju. Pozyskany numer identyfikacyjny istniejącego na terenie Niemiec samochodu, nie zgłoszonego jako utracony jak i nie wyrejestrowany R. R. (2) niezwłocznie przekazywał L. S.. Wymieniony nabywał od nieustalonych osób wcześniej skradzione na terenie państw Unii Europejskiej oryginalne dokumenty samochodowe, w tym blankiety dowodów rejestracyjnych. Blankiety te następnie wykorzystywał do wytwarzania sfałszowanych dokumentów samochodowych, wpisując dane pojazdu, w tym VIN, nazwisko imię właściciela pojazdu, jego miejsca zamieszkania, zapodawane telefonicznie bądź osobiście przez R. R. (2). Dokumenty te L. S. wytwarzał przy wykorzystaniu drukarki laserowej. Informację o numerze identyfikacyjnym samochodu R. R. (2) przekazywał m.in. D. W. jak i innym nieustalonym osobom, których zadaniem było przerobienie fabrycznego numeru VIN na numer VIN samochodu pozyskany w przedstawiony wyżej sposób przez R. R. (2). D. W. wykonanie tabliczek znamionowych jak i naklejek samochodowych zlecał m.in. A. K. (2). W zainteresowaniu R. R. (2) pozostawało także spowodowanie zmian w zapisach elektronicznych kradzionego pojazdu, co zlecał nieustalonym osobom.

Po przerobieniu w skradzionym pojeździe numeru znamionowego oraz sporządzeniu fałszywych dokumentów samochodu R. R. (2) umawiał się z D. W., bądź inną nieustaloną osobą po odbiór takiego pojazdu, jak i dokumentów. W tym celu udawał się wraz z A. K. (1), Ł. W. (1), bądź nieustaloną osobą, która powyższy samochód przyjmowała na przechowanie, a następnie na polecenie R. R. (2) udawała się takim pojazdem do potencjalnego nabywcy. R. R. (2) najczęściej osobiście zapodawał na portalach internetowych ogłoszenia o sprzedaży takich pojazdów, przedstawiając wcześniej pozyskane, bądź wymyślone informacje. Do kontaktów z zainteresowanymi kupował oddzielne telefony. Tak przygotowane do sprzedaży samochody jak i ich dokumenty przekazywał następnie m.in. oskarżonym G. M., A. S. (1), Ł. W. (1), jak i A. K. (1), informując wymienionych o miejscach spotkań z zainteresowanymi kupnem. G. M., A. S. (1), Ł. W. (1), A. K. (1) mieli wiedzę o procedurze towarzyszącym przygotowaniu do sprzedaży pojazdu, dla uwiarygodnienia „prawości” pochodzenia samochodu sami proponowali zainteresowanym sprawdzenie pojazdu w autoryzowanych serwisach, odpowiednich do marki, jak i w systemach policyjnych sprawdzeń pojazdów w (...) i (...).

-dowód; wyjaśnienia Ł. W. (1) k.3829-3831, zeznania i wyjaśnienia L. S. k.5159-5162,5163-5166,5167-5169,5170-5194,52015203,5204-5206,5207-5210,5215-5218, wyjaśnienia A. K. (2) k.5122-5214,5126-5128, wyjaśnienia A. K. (1) k.2091-2093,2094-2096,2097-2099,2131-2133,2139-2141,3151-3153,3832-3840, wyjaśnienia D. W. k.5132-5133,5134-5135,5137-5141,5142-5145,5153-5152.

Prokurator, na etapie postępowania przygotowawczego wyłączył do odrębnego postępowania sprawę przeciwko R. R. (2), A. K. (2), D. W., L. S. i innym. Obecnie przeciwko wymienionym prowadzone jest postępowanie karne przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu o sygn. III K 385/13.

Z kolei sprawa przeciwko A. K. (1) została wyłączona do odrębnego postępowania, wobec skorzystania przez wymienionego z dobrowolnego poddania się odpowiedzialności karnej, bez przeprowadzenia rozprawy. Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16 października 2013r. sygn. XVI K 210/13 A. K. (1)

skazany został za przestępstwo z art. 258§1 kk w odniesieniu do udziału w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził G. M., A. S. (1), Ł. W. (1) oraz za 2 ciągi pięciu przestępstw z art. 291§ 1 kk

-dowód; wyrok Sądu Okręgowego sygn. XVI K, 210/13 k.3991-3997,

W ramach działania w powyższej grupie w dniach od 17 listopada 2010r. godz. 16,30 do 18 listopada 2010r. godz. 6,30 nieustalona bliżej osoba dokonała kradzieży samochodu marki T. (...)o numerze rejestracyjnym (...) (...), numerze nadwozia (...) (...)znajdującym się w A. M.w G., R.(...) w Niemczech. O zdarzeniu tym zawiadomiono właściwą jednostkę policji.

-dowód; zaświadczenie o złożeniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa k. 1109.

Samochód ten został sprowadzony na teren Polski przez nieustalone osoby, gdzie w powyższym pojeździe dokonano w nieustalonym czasie i miejscu zmiany numerów nadwozia. Na polu numerowym usunięto znaki pierwotnego numeru nadwozia, poprzez powierzchniowe zeszlifowanie numeru (...) oraz nałożono na ich powierzchni nakładki z wtórnym, nieoryginalnym numerem nadwozia pojazdu (...). Na powierzchni szyldu mechanizmu zamykającego drzwi lewe przednie w obszarze kanału kluczowego spowodowano zarysowania nie pochodzące od oryginalnych kluczy.

W rzeczywistości pojazd z takim numerem VIN był własnością obywatela Niemiec B.N.i zarejestrowany był pod numerem (...) samochód ten nie był utracony, jak i nie był w Niemczech wyrejestrowany.

-dowód; opinia z zakresu badań mechanoskopijnych k.1064-1069,informacja pochodząca z (...) Centrum (...) k.5286, 3814,

Dla utraconej w ten sposób T. (...)R. R. (2)zlecił sporządzenie fałszywego w treści dowodu rejestracyjnego. Skontaktował się z L. S., przekazując mu nieprawdziwe dane pojazdu. L. S.w listopadzie 2010r. wykorzystał do tego celu autentyczny druk belgijskiego blankietu dowodu rejestracyjnego o nr (...)na blankiecie Nr (...), dokonał personalizacji dokumentu poprzez wypełnienie przy wykorzystaniu komputerowej drukarki igłowej treści zapodanej przez R. R. (2), w tym zapisując w nim VIN (...), nr. rej. belgijski (...) (...), właściciela E. V., miejsce zamieszkania K.(...)W., numer rejestracyjny jako (...)687, który w rzeczywistości był przypisany do samochodu marki M. (...), zarejestrowanego w Belgii i nie utraconego.

Tak sporządzone dokumenty przekazał R. R. (2).

-dowód; wyjaśnienia L. S., opinia z zakresu badań technicznych dokumentów oraz badań porównawczych podpisów k. 2982-2994, pismo Ambasady Belgii w W. k. 3813,

R. R. (2)na portalu O..pl nadał ogłoszenie o sprzedaży tego samochodu, ze wskazaniem roku produkcji 2009, kraju pochodzenia - Belgii, wyposażeniem samochodu, w opisie zawierając m.in. stwierdzenie, iż pojazd został sprowadzony do kraju 27 listopada 2010r., jako kupiony od pierwszego właściciela, niepalącego, sprzedawany jest przez osobę prywatną, na umowę kupna sprzedaży. R. R. (2)zapewnił w ogłoszeniu o możliwości udostępnienia pojazdu do sprawdzenia w (...) serwisie (...), podał kontakt poprzez numer telefonu komórkowego (...). Ogłoszenie powyższe przeczytał D. P. (2), poszukujący samochodu tej marki. Skontaktował się z podanym numerem telefonu, w rozmowie z mężczyzną, zaproponował obejrzenie samochodu, umówili się na spotkanie w O.. R. R. (2)na spotkanie to skierował G. M., przekazując mu przedmiotowy samochód. Oskarżony G. M.na wyznaczone miejsce przyjechał oferowanym do sprzedaży samochodem T. (...), w rozmowie z D. P. (2)i jego żoną A. P. (3)przedstawił wymyśloną wersję, iż jego teść mieszka w Belgii „i jak jest okazja to przywozi samochody i na miejscu sprzedaje”. D. P. (2)wraz z żoną podjęli decyzję zakupu tego pojazdu. Umówili się z oskarżonym na finalizację transakcji i dniu 30 listopada 2010r. oskarżony ponownie przyjechał tym samochodem do O., spotkał się z D. P. (2), wspólnie pojechali do serwisu (...), (...)w B., by tam sprawdzić stan techniczny samochodu, a następnie do Komendy Miejskiej Policji w B., celem wykluczenia poszukiwań tego pojazdu. Sprawdzenie na Komendzie Policji pojazdu zlecił oskarżony, podając swoje imię i nazwisko, co zapisano zostało w rejestrze sprawdzeń pojazdów w (...)i (...)dla osób postronnych.

D. P. (2) po upewnieniu się, że pojazd ten nie jest poszukiwany, jak i nie budzi zastrzeżeń jego stan techniczny, podjął decyzję o jego zakupie. Oskarżony wypełnił ręcznie formularz umowy kupna tego samochodu, wpisując nieprawdziwe dane dot. zbywcy tj. E. V., miejsce zamieszkania K.(...)W., markę pojazdu – T. (...), rok produkcji 2008, datę pierwszej rejestracji jako (...), przebieg 23 000 km, poj. silnika (...), cenę sprzedaży 12 000 Euro, datę i miejsce sporządzenia umowy jako W., 28.11.2010 oraz zastrzeżenie „Jeżeli nastąpią jakiegokolwiek wady w ciągu 30 dni sprzedający ponosi odpowiedzialność”. Nieustalona osoba nakreśliła podpis w miejscu zbywcy pojazdu. Nadto G. M. ręcznie wypełnił formularz niemieckiego ubezpieczenia tzw. zielonej karty nr (...), wypisując jego treść datą 26.11.10 25.12.10, (...)687 VIN (...), V. K.(...) W.. Nieustalona osoba nakreśliła podpis na tym formularzu w pozycji ubezpieczającego. Tak sporządzona umowa wraz z powyższym dokumentem ubezpieczenia oskarżony przedstawił D. P. (2), w rozmowie z nim stwierdził, iż w umowie sprzedającym jest obywatel Belgii, o nazwisku E. V.. W obecności D. P. (2) oskarżony wpisał w umowie dane osobowe nabywców oraz ich miejsca zamieszkania. D. P. (2) podpisał umowę, a oskarżony przekazał mu sfalszowane dokumenty pojazdu i jego ubezpieczenia. Za samochód D. P. (2) zapłacił oskarżonemu kwotę 48 400 zł.

-dowód; wydruk z portalu internetowego O.. k.1030, zeznania D. P. (2) k.4514-4515 w zw. z k.1049-1052, zeznania A. P. (3) k.4513 zw. z k.1101, umowa kupna k.1038, kserokopia rejestru sprawdzenia pojazdu k.1055, opinia z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego oraz podpisów k.1245-1269, 3066-3080, oświadczenie D. P. (2),

D. P. (2) zarejestrował powyższy samochód w Urzędzie Miasta w P., wydano mu tablice rejestracyjne nr. (...)(...). W następstwie zakupu samochodu wpłacił kwotę 500,00 zł na rzecz (...), uiścił opłatę akcyzy w kwocie 1497,00 zł, uiścił opłatę skarbową w Urzędzie Miejskim w R. w kwocie 17,00 zł, opłatę skarbową w Urzędzie Miejskim w P. w kwocie 160,00 zł. zapłacił za „przedzakupowy” przegląd kwotę 200,01 zł, oraz przeglądy przed zarejestrowaniem pojazdu w kwocie 98,00 zł i 51,00 zł.

W dniu 6 marca 2012r. samochód ten został przez funkcjonariuszy policji zabezpieczony jako dowód rzeczowy, a następnie zwrócony Towarzystwu (...), które nabyło prawa własności do pojazdu w drodze cesji, w następstwie wypłaty odszkodowania pokradzieżowego w wysokości 13 131,25 EURO.

- dowód; postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych k.1116,1103. kserokopie dowodów opłat k.4187-4591,

W dniu okresie od 17 listopada 2010r. a 18 listopada 2010r. nieustalona osoba dokonała kradzieży samochodu marki T. (...), nr VIN (...), nr. rej. (...)(...) z parkingu A. S.(...) Samochód ubezpieczony był w Towarzystwie (...) z siedzibą w L.,

- dowód; pismo Biura Międzynarodowej (...) Policji Komendy Głównej Policji k. 987,

Nieustalona osoba samochodem tym przyjechała na teren Polski. W pojeździe zmienione zostały przez nieustalona osobę oznaczenia identyfikacyjne, na płaskowniku blachy naniesiono oznaczenia niefabryczne co do numeru nadwozia jako VIN (...) i tak przygotowany płaskownik blachy naklejono na fabryczne pole numerowe nadwozia pojazdu. Nadto wytworzono klucze pojazdu nie stanowiące fabrycznego wyposażenia tego auta, a umieszczone w ich wnętrzu brzeszczoty do mechanicznego-awaryjnego otwierania drzwi samochodu nie posiadały naciętej grani roboczej.

-dowód; opinia z badań mechanoskopijnych k. 980-986,

R. R. (2) przekazał L. S. dane potrzebne do sporządzenia sfalszowanych dokumentów pojazdu, w tym VIN (...). L. S. dla tego celu wykorzystał pochodzący z kradzieży autentyczny blankiet belgijskiego dokumentu komunikacyjnego (...) nr (...). Na komputerowej drukarce igłowej naniósł zmieniony numer identyfikacyjny pojazdu jako VIN (...). Dokumenty te następnie przekazał R. R. (2).

dowód; wyjaśnienia L. S. opinia z zakresu badań mechanoskopijnych k.1424-1437, opinia z zakresu badań technicznych dokumentów k.2950-2959,

Oskarżony R. R. (2) umieścił na portalu allegro ogłoszenie o sprzedaży tego pojazdu, podając numer telefonu kontaktowego (...). Ogłoszenie to zainteresowało G. G. (1), skontaktował się telefonicznie pod wskazany numer. R. R. (2) umówił się z G. G. (1) w P.. Na miejsce spotkania skierował G. M., przekazując mu samochód wraz z sfałszowanymi dokumentami. G. M. wypełnił ręcznie formularz umowy kupna tego pojazdu, wpisując nieprawdziwe dane dot. zbywcy tj. B.J. P., A.(...)H., T. (...), datę pierwszej rejestracji 06/09/2007, nr rej. (...), rok produkcji (...), VIN (...). Nieustalona osoba nakreśliła podpis w miejscu zbywcy pojazdu.

Nadto G. M. ręcznie wypełnił formularz niemieckiego ubezpieczenia tzw. zielonej karty nr (...), wypisując jego treść datą 18.12.10, 17.03.10, (...)T. (...), J. B.A.(...) H.. Nieustalona osoba nakreśliła podpis na tym formularzu w pozycji ubezpieczającego. G. M. przyjechał oferowaną do sprzedaży T. (...) do P.. G. G. (1) obecny był z żoną M. G.. Oskarżony przedstawił się małżeństwu jako W. G., okazał im dowód osobisty na powyższe nazwisko z własnym wizerunkiem oraz prawa jazdy. G. M. po raz kolejny wykorzystał nazwisko i imię W. G. do swej przestępczej działalności, albowiem uprzednio takie zachowanie wyraził wobec M. W. (1), w dniu 10 stycznia 2010r. w Ś., podczas sprzedaży pochodzącego z kradzieży samochodu marki T. (...). Za powyższe przestępcze zachowanie został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie. Małżonkowie wraz z oskarżonym w P. udali się do serwisu autoryzowanego T., gdzie sprawdzono samochód pod względem technicznym i oryginalności oznaczeń identyfikacyjnych. Sprawdzający nie mieli zastrzeżeń co do pojazdu. Oskarżony w rozmowie okazał małżeństwu sfałszowany dokument, który określił jako umowę pośrednią pomiędzy nim a sprzedającym samochód, którego określił jako Belga, wypisał w posiadanym dokumencie umowy sprzedaży samochodu dane M. G.. Na prośbę kupujących sporządził oświadczenie, datując je na dzień 21 grudnia 2010r. w P.o treści „Ja W. G., legitymujący się dowodem os. Nr (...)PESEL (...), oświadczam, iż sprowadziłem i sprzedałem samochód osobowy marki T. (...) nr VIN (...). Oświadczam, iż samochód jest w pełni sprawny technicznie oraz nabyty legalnie oraz biorę pełną odpowiedzialność prawną w przypadku niezgodności wyżej wymienionych aspektów” dalej nakreślając podpis (...). Podobne oświadczenie, zawierające tożsame cechy dokumentu tożsamości złożył na piśmie względem M. W. (1) w dniu 10 stycznia 2010r., zapewniając o legalnym nabyciu wskazanego tam samochodu marki T. (...).

Oskarżony przekazał powyższą umowę, została podpisana przez M. G., przekazał również nieprawdziwy w treści dokumenty ubezpieczenia pojazdu oraz dwa kluczyki pojazdu. M. G. zapłaciła oskarżonemu za samochód 46 500,00 zł. w gotówce. W dniu 28 grudnia 2012r. M. G. dokonała wpłaty akcyzy od nabytego wewnątrzspółnotowo samochodu osobowego na rzecz Izby Celnej G. w kwocie 1486,00 zł, ubezpieczyła powyższy samochód w dniu 21 grudnia 2010r. w (...) SA, uiszczając składkę roczną w kwocie 1378,00 zł. Nadto uiściła kwotę 500,00 zł tytułem opłaty recyklingowej. W dniu 23 grudnia 2012r. wymieniona zleciła (...) w G. przeprowadzenie badań technicznych pojazdu, za kwotę 160,00 zł, 256,00 zł kosztów rejestracji pojazdu, 160,00 zł tytułem opłaty za zaświadczenie urzędu skarbowego. Prezydent Miasta G. na wniosek pokrzywdzonej wydał decyzje o rejestracji tego pojazdu wraz z tablicami rejestracyjnymi (...).

- **dowód;** oryginał umowy kupna sprzedaży k.3223, oświadczenie podpisane jako W. G. k. 3216, decyzja Prezydenta Miasta G. k.951, polisa seria (...) k.949, kserokopia przelewu opłaty recyklingowej k.947, dokument identyfikacji pojazdu k. 945-946, potwierdzenie wpłaty akcyzy k.943-944, zeznania M. G. k.956-957,1011-1012, zeznania G. G. (1) k.960-961, opinia z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego oraz podpisów k.1245-1269,3066-3079, oświadczenie W. G. k.715,

Podczas prowadzonego śledztwa M. G. i G. G. (1) okazano tablice poglądowe, na których rozpoznali wizerunek G. M. jako osoby sprzedającej im samochód pod nazwiskiem W. G.. Powyższe rozpoznanie potwierdzili bezpośrednio na rozprawie przed Sądem.

-**dowód;** zeznania M. G. k.956-957, zeznania G. G. (1) k.960-961.

W toku postępowania przygotowawczego samochód został zwrócony pełnomocnikowi Towarzystwa (...) z siedzibą w L., które w drodze cesji - po wypłaceniu odszkodowania pokradzieżowego – przejęło prawo własności pojazdu.

-**dowód;** pokwitowanie odbioru k.1009,

G. M. w sprawie o sygn. II K 1635/11 oskarżony został m.in. w okresie od 25 listopada 2010r. do 9 stycznia 2011r. w N. przyjął samochód marki T. (...) o sfałszowanym numerze VIN (...) o wartości 50,000,00 zł, wiedząc, iż pojazd ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, działając na szkodę obywatela N. L. tj. o przestępstwo z art. 291§ 1 kk. oraz, że w dniu 10 stycznia 2011r. w Ś. doprowadził M. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 51 000,00 zł, w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do legalnego źródła pochodzenia sprzedanego mu samochodu marki T. (...) o sfałszowanym numerze VIN, mimo że wiedział, iż pojazd ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, działając na szkodę obywatela N. L. tj. o przestępstwo z art. 286§ 1 kk

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 26 kwietnia 2012r. sygn. II K 1635/11 G. M. został uznany za winnego ciągu przestępstw z art.291 § 1 kk, a w tym i tego, że w okresie od 26 listopada 2010r. do 9 stycznia 2011r. w N. przyjął od nieustalonej osoby samochód marki T. (...), o sfałszowanym numerze VIN (...), wartości 13 900 Euro, czyli 55 183 zł pochodzący z kradzieży na szkodę H. L., a następnie poprzez oferowanie do nabycia za pośrednictwem portalu O..pl pomagał do jego zbycia, a nadto został uznany za winnego wskazanego wyżej występku z art. 286§1kk i w ramach orzeczonych środków karnych zobowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem z art. 286§1kk poprzez zapłatę na rzecz M. W. (1) kwoty 51 000, 00 zł.

-dowód; odpis wyroku Sądu Rejonowego w Nysie sygn. II K 1635/11 k.4736-4741,

Oskarżony G. M.wypełnił formularz umowy kupna samochodu m-ki T. (...), w ten sposób że wpisał dane co do osoby; sprzedającego tj S.F., adres E. W.(...) M., kupującego jako M. W. (1), zam. (...) (...) (...) Ś., dane dot. pojazdu w zakresie pierwszej rejestracji 12/02/2008, nr rej. (...), roku produkcji 04/01/2008, numeru nadwozia (...), poj. silnika (...), ceny sprzedaży 10 500,00 Euro, daty sporządzenia umowy na dzień 09/01/2011.

Oskarżony G. M. nie nakreślił podpisu w miejscu „kupującego” jako M. W. (1) oraz nie nakreślił podpisu w miejscu przeznaczonym dla „sprzedającego”.

- dowód; umowa kupna k.3222, opinia biegłego z zakresu badania porównawczych pisma ręcznego oraz podpisów k.1245-1269,

W dniu 6 grudnia 2010r. nieustalona osoba dokonała kradzieży samochodu marki T. (...) x 4 E., nr VIN (...), z parkingu dealera samochodowego T. w B. przy ul. (...).

Pojazd ten został oddany do naprawy przez jego właściciela M. W.. Samochód ubezpieczony był w Towarzystwie (...). Towarzystwo wypłaciło M. W. (2) odszkodowanie pokradzieżowe w kwocie 15 732,35 Euro, przejmując w oparciu o umowę cesji prawa własności do tego pojazdu.

- dowód; pismo Biura Międzynarodowej (...) Policji Komendy Głównej Policji k. 1442, pismo (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. W.. k. 1444 – 1462.

Samochód został sprowadzony na teren Polski. Nieustalona osoba dokonała na zlecenie R. R. (2) zmian numeru nadwozia pojazdu, poprzez zeszlifowanie i usunięcie znaków pierwotnych na tabliczce znamionowej, zamocowanej na lewych przednich drzwiach, na środkowym słupku lewym i na powierzchni belki poprzecznej wzmocnienia płyty podłogowej i naniesienie na nakładkach metalowych pozyskanego przez R. R. (2) numeru VIN (...).

-dowód; opinia z zakresu badań mechanoskopijnych k.1424-1437, wyjaśnienia Ł. W. (1)

R. R. (2)zlecił L. S.sporządzenie nieprawdziwych dokumentów. Podał treść danych, które winny być naniesione, w tym jako właściciela pojazdu wskazał D. F., zam. w Belgii, B.L. M.28, (...)G.OV, numer nadwozia VIN (...), pojemność cylindra (...), moc 130 KW, rodzaj paliwa olej napędowy, numer tablic rejestracyjnych (...) (...). L. S.wykorzystując autentyczny blankiet dowodu rejestracyjnego, za pomocą drukarki igłowej naniósł powyższe dane i podrobił belgijski dowód rejestracyjny nr (...)samochodu T. (...)x 4 E., wskazując datę 04/05/2007 jako datę wydania dokumentu. Tak sporządzony dokument przekazał R. R. (2).

-dowód; ekspertyza kryminalistyczna z zakresu badań technicznych dokumentów k.2950-2976, wyjaśnienia L. S. k.

R. R. (2) przekazał Ł. W. (1) zaparkowany przed swoim mieszkaniem przedmiotowy samochód T. (...), w schowku pojazdu znajdował się „brif” auta oraz niewypełniona umowa sprzedaży.

Oskarżony przez kilka tygodni parkował ten pojazd na niestrzeżonym parkingu w L.. W tym czasie w telegazecie R. R. (2) przedstawił ofertę sprzedaży tego pojazdu, umieszczając jego zdjęcie, dla kontaktu podał swój numer telefonu komórkowego. Oferta budziła zainteresowanie innych osób, każdorazowo R. R. (2) zlecał Ł. W. (1) prezentację samochodu zainteresowany. Oferta ta skupiła również uwagę A. P. (2), który zainteresowany był kupnem samochodu tej marki .. (...) styczniu 2011r. skontaktował się pod wskazany numer, w rozmowie R. R. (2) poinformował go fałszywie, że zbywca samochodu zamieszkuje w miejscowości B.. W takiej sytuacji A. P. (2) wskazał możliwość obejrzenia samochodu w L., na parkingu serwisu (...). R. R. (2) stwierdził, iż na miejsce spotkania samochodem przyjedzie jego brat. Nakazał oskarżonemu Ł. W. (1) udanie się samochodem na wskazany parking w L.. W rozmowie Ł. W. (1) przedstawił się jako brat osoby, która zakupiła ten samochód za granicą, jednak nie zarejestrowała go i nie opłaciła podatku. A. P. (2) zlecił pod względem wad technicznych firmie (...) J. M. z siedzibą w L. sprawdzenie stanu technicznego tego pojazdu. Ponieważ samochód spełniał jego oczekiwania, postanowił go kupić. Umówił się z oskarżonym na dzień 21 stycznia 2011r. w miejscu swego zamieszkania w S.. Ł. W. (1) w wyznaczonym czasie przyjechał tym pojazdem, mężczyźni wraz z znajomym A. H. B. udali się na się do Komendy Policji w K., gdzie sprawdzono w rejestrze policyjnym poszukiwanie tego pojazdu. Funkcjonariusze policji dokonali sprawdzenia dokumentu tożsamości oskarżonego, który został im okazany. Do sfinalizowania transakcji doszło w miejscu zamieszkania A. P. (2), oskarżony, posiadał przy sobie wypełnioną przez nieustaloną osobę umowę kupa sprzedaży T. (...), gdzie jako sprzedającego wpisano osobę o nazwisku F. G.. Oskarżony w umowie zapisał nazwisko i imię A. P. (2), który to nakreślił swój podpis jako nabywca pojazdu. A. P. (2) zapłacił oskarżonemu za samochód 58 900,00 zł, wówczas Ł. W. (1) przekazał mu sfałszowany belgijski dokument komunikacyjny (...) nr (...) oraz kluczyki pojazdu.

-dowód; wyjaśnienia Ł. W. (1) k.1484-1487,1512-1513, zeznania A. P. (2) k.1405-1408,1415-1416, zeznania H. B. (1) k. 1419-1420, faktura T. k.1392,

Starosta (...), w następstwie wniosku A. P. (2) zarejestrował powyższy samochód i wydał tablice rejestracyjne o nr (...). A. P. (2) dokonał wpłaty akcyzy od nabytego wewnątrzspółnotowo samochodu osobowego, ubezpieczył powyższy samochód, uiścił kwotę 500,00 zł tytułem opłaty recyklingowej.

Oskarżony Ł. W. (1) przekazał otrzymaną kwotę ze sprzedaży R. R. (2), w zamian otrzymując 5000,00 zł

-dowód; wyjaśnienia Ł. W. (1) k.1486, opinia z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego oraz podpisów k.3033-3048,3066-3079, decyzja Starosty (...), k.1368a,

W dniu 25 czerwca 2011r. nieustalony sprawca dokonał kradzieży samochodu marki V. (...), stanowiącego własność (...), zaparkowanego w miejscu zamieszkania Ronnego K.tj. ul. (...)w miejscowości Z.w Niemczech, wartości 20 000 Euro. Samochód posiadał tablice rejestracyjne (...) numer nadwozia (...), Pojazd był ubezpieczony w R+V. V.z siedzibą w W.. Towarzystwo ubezpieczeniowe wypłaciło pokrzywdzonemu odszkodowanie pokradzieżowe w kwocie 16 000, Euro.

-dowód; zawiadomienie o przestępstwie Ronny K. k.2474-2483, pismo S.- (...) Sp. z o.o. k.2467-2469,

Nieustalony sprawca w nieustalonym miejscu i czasie po kradzieży pojazdu dokonał na zlecenie R. R. (2) zmiany oznaczeń identyfikacyjnych pojazdu w ten sposób, iż usunięty został nr VIN (...), poprzez zamocowanie podrobionej tabliczki znamionowej z grawerowanym oznaczeniem VIN (...).

- dowód; opinia zakresu badań mechanoskopijnych k.2432-2459,

R. R. (2) zlecił L. S. sporządzenie fałszywego w treści dowodu rejestracyjnego, przekazując mu nieprawdziwe dane pojazdu. L. S. wykorzystał do tego celu autentyczny druk niemieckiego blankietu dowodu rejestracyjnego o nr (...) oraz (...), dokonując personalizacji dokumentu poprzez wypełnienie przy wykorzystaniu komputerowej drukarki igłowej treści zapodanej przez R. R. (2), w tym zapisując w nim VIN jako (...), właściciela pojazdu jako T. M. W.. (...) A.

- **dowód;** wyjaśnienia L. S..

Na portalu allegro R. R. (2) umieścił ofertę sprzedaży tego samochodu. W dniu 4 marca 2012r. z jej treścią zapoznał się K. K. (2), skontaktował się pod numer wskazany w ofercie tj. (...). W rozmowie umówił się na spotkanie w L., przy (...) serwisie (...), celem obejrzenia pojazdu i sprawdzenia jego stanu technicznego.

- **dowód;** zeznania K. K. (2) k.2425-2427, 4511-4512,

R. R. (2) skontaktował się z A. S. (1), polecając mu udanie się powyższym samochodem na miejsce spotkania z K. K. (2). Spotkanie odbyło się w dniu 9 marca 2012r. w L.. A. S. (1) w rozmowie z K. K. (2) okazał swój dowód osobisty i przedstawił się z imienia i nazwiska. K. K. (2) zlecił autoryzowanemu serwisowi sprawdzenie stanu technicznego pojazdu, wobec braku zastrzeżeń wraz z A. S. (1) udał się do Komendy Miejskiej Policji w L., celem sprawdzenia samochodu w systemie w (...)i (...). Czynność sprawdzenia wykonał funkcjonariusz M. R.. Po uzyskaniu informacji o niefigurowaniu pojazdu w policyjnych rejestrach jako poszukiwanego, K. K. (2) podjął decyzję o zakupie tego samochodu, od oskarżonego otrzymał sfalszowaną dokumentację samochodu. Oskarżony wypisał umowę sprzedaży tego samochodu, w ten sposób, że wpisał jako sprzedającego T.M. W., (...), (...)A., jako kupującego K. K. (2), E. K., zam. przy ul. (...), (...)-(...) O., dane samochodu tj. V. (...)nr identyfikacyjny (...), datę pierwszej rejestracji 26.02.2010r. poj. skokową (...), rok produkcji 2010, cenę zakupu 7800, datę 08.03.2012r. A.. Umowa ta została podpisana przez K. K. (2) i E. K. w miejscu „kupującego”, natomiast nieustalona osoba podpisała umowę w miejscu „sprzedającego”. K. K. (2) za samochód zapłacił oskarżonemu gotówką kwotę 44 000,00 zł. Samochód ten został decyzją Starosty (...)zarejestrowany, otrzymał tablice rejestracyjne nr (...)(...),

- **dowód;** zeznania K. K. (2) k.2425-2427,2500, zeznania M. R. k.1502-1503, kserokopia z rejestru K. w L. k.2505, umowa kupna sprzedaży k.3226, decyzja administracyjna k.2412, opinia biegłego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego oraz podpisów k.3180-3200,

W dniu 4 lutego 2012r. skradziony został przez nieustalonego sprawcę w miejscowości Z. w Niemczech, samochód marki H. (...) o numerze (...), stanowiący własność (...).

Pojazd był ubezpieczony w towarzystwie (...), które z tytułu kradzieży wypłaciło odszkodowanie w kwocie 21 008,00 Euro, na ten czas równowartości 88 025,20 zł oraz na podstawie umowy cesji nabyło prawo własności tego pojazdu.

- **dowód;** notatka służbowa k.2926, pismo Europejskiego Rejestru (...) k.2386-2398, pismo Biura Międzynarodowej (...) Policji k.2465,

Samochód ten przyjął celem sprzedaży R. R. (2). Zlecił L. S. sporządzenie fałszywego dowodu rejestracyjnego, wystawionego na nazwisko D. B., podając dane tj. markę pojazdu, nieprawdziwy numer VIN (...), rej. TO- (...), datę pierwszej rejestracji, ciężar samochodu, datę produkcji, typ samochodu, ciężar i klasę pojazdu, kolor.

L. S. wykorzystując autentyczne blankiety niemieckich dokumentów komunikacyjnych Z. nr (...), (...), skradzione przez nieustalone osoby w dniu 1 listopada 2011r. w Niemczech w Urzędzie L. N., naniósł powyższe dane za pomocą drukarki igłowej.

R. R. (2) skontaktował się z A. K. (2), który podrobił numer VIN tego samochodu i tak w miejsce autentycznego na aluminiowej blaszce przy pomocy plotera grawerującego wpisał nieprawdziwy numer VIN (...), oraz wytworzył komplet naklejek z numerem nieprawdziwym VIN (...). Samochód marki H. (...) o numerze VIN (...), w rzeczywistości był zarejestrowany na terenie Niemiec od dnia 26 kwietnia 2012r. i posiada numer rej. (...)(...),

- **dowód;** wyjaśnienia A. K. (2), wyjaśnienia L. S., opinia biegłego z zakresu badań technicznych dokumentu k.3209-3215, pismo P. Straży Granicznej w Z. k.2326, opinia z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych k.2368-2372,

R. R. (2)przekazał powyższy samochód wraz z sfałszowanymi dokumentami pojazdu A. S. (1), celem jego sprzedaży. Pojazd został oferowany do sprzedaży na portalu internetowym O..pl pod numerem ogłoszenia (...), za kwotę 75 000,00 zł, wraz z danymi kontaktowymi, ze wskazaniem miejscowości R.tel.+48 (...), należącym do A. S. (1). Oskarżony telefon ten kupił wyłącznie dla kontaktów z osobami zainteresowanymi kupnem tego pojazdu. A. S. (1)wypisał formularz nieoznaczonej datowo umowy kupna sprzedaży samochodu marki H. (...), Nr identyfikacyjny (...), rok produkcji 2011, za kwotę 20 000,00 zł, w którym jako sprzedającego wskazał B.D., zam. U.(...), (...).T., jako nabywcę P. A. (1)zam. ul. (...), (...)-(...) L.. Umowa ta została podpisana po stronie sprzedającego i kupującego przez nieustalone osoby. Nadto oskarżony wypełnił częściowo kolejny formularz umowy kupna sprzedaży samochodu marki H. (...), Nr identyfikacyjny (...), rok produkcji 2011, w którym jako sprzedającego wskazał B.D., zam. U.(...) (...)T., na formularzu widnieje podpis po stronie sprzedającego, nakreślony przez nieustaloną osobę.

- **dowód;** umowa kupna sprzedaży k.3207-3208, opinia biegłego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego oraz podpisów k.3180-3200,

W dniu 31 maja 2012r. A. S. (1) został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji w momencie, gdy znajdował się przy tym pojeździe, przy ul. (...) M. w L.. Policjanci przeprowadzili wstępną kontrolę tego samochodu, zażądali od A. S. (1) wydania dokumentów pojazdu. Funkcjonariusze policji ujawnili nieprawidłowo zamontowaną tabliczkę znamionową w tym pojeździe, podjęli decyzję o zatrzymaniu pojazdu i przetransportowaniu na strzeżony parking. Dokonano przeszukania oskarżonego w następstwie czego ujawniono posiadanie przez oskarżonego sfałszowanych niemieckich dokumentów pojazdu, wystawionych na nazwisko B. D., nr (...) i (...), a sporządzonych przez L. S., polisy ubezpieczeniowej (...) wystawionej na pojazd H. (...) nr rej. (...) 356 na nazwisko A. P. (4), dwa formularze umowy kupna sprzedaży samochodu marki H. (...) identyfikacyjny (...) wypisane przez oskarżonego, dwa kluczyki samochodu z znacznikiem H.

-**dowód;** częściowo wyjaśnienia A. S. (1) k.2313-2314v, notatka urzędowa k.2283, protokół zatrzymania rzeczy k.2284-2287, protokół przeszukania k.2296-2299, wydruk ogłoszenia k.2301-2303,

B. D. był właścicielem samochodu osobowego marki R. (...),5 (...), wprowadzonego do ruchu w dniu 13 lipca 2009r. nr rej. (...) -XX, koloru białego, 5 drzwiowego, nr seryjnym (...), z panoramiczną szybą dachową. Pojazd był ubezpieczony w towarzystwie (...) S.A., numer rejestracyjny (...).

W dniu 19 kwietnia 2010r. w miejscowości F. we Francji nieznana osoba dokonała kradzieży karty uruchomienia pojazdu, a dalej wskazanego samochodu.

-**dowód;** pismo Biura Międzynarodowej (...) Policji k. 2829, pismo Zrzeszenia (...) k. 2845, dokumenty śledztwa Żandarmerii Państwowej Oddziału w E. we Francji k. 2850-2860,

Samochód ubezpieczony był towarzystwie (...) S.A. C., (...) 9, które w dniu 25 września 2012r. wypłaciło B. D. odszkodowanie za kradzież R. (...) w wysokości 20586,50 Euro, co według kursu NBP wynosiło 80 287,35 zł przejmując prawa własności pojazdu.

-**dowód;** pokwitowanie ostatecznego rozliczenia k. 2858, oświadczenie o zbyciu pojazdu k. 2855-2856, notatka służbowa k.2925,

W samochodzie R. (...) nieustalona osoba dokonała zmian numerów identyfikacyjnych, na podszybiu na konsoli pojazdu z lewej strony usunięta została tabliczka publiczna pojazdu, z naniesionym na jej powierzchni numerem nadwozia. Nadto usunięte zostały znaki pierwotne nadwozia, poprzez ich zeszlifowanie, a w ich miejsce naniesiono znaki numeru wtórnego (...), nieoryginalnego na prawych tylnych drzwiach pojazdu, na środkowym słupku.

-dowód; opinia biegłego z zakresu badań mechanoskopijnych k.2773-2780,

Nieustalona osoba na autentycznym blankiecie belgijskiego dokumentu komunikacyjnego (...), o numerze (...), numerze identyfikacyjnym (...), z podłożem zabezpieczenia w postaci bieżących jednotonowych znaków wodnych i mikrowłókien, dokonała celowej ingerencji mechanicznej, poprzez usunięcie pierwotnych zapisów wraz z podłożem, a dalej personalizacji dokumentu na komputerowej drukarce igłowej, która nie pozostawiła cech pozwalających na jej jednostkową identyfikację. Część pierwotnych zapisów została pokryta warstwą substancji barwy czarnej, w dowodzie tym zapisano nieprawdziwy numer rej. (...), datę rejestracji 14-04-2010, markę pojazdu R., nazwę handlową M., wersję (...), nr VIN (...), nazwisko właściciela; I.C.T.B.-Long Term R(...), (...), (...)A(...).

- dowód; belgijski dowód rejestracyjny k.2908,2911, opinia z zakresu badań technicznych dokumentów k.3209-3215,

Samochód ten został przewieziony do Polski, gdzie na giełdzie samochodowej P. oferowany był do sprzedaży przez nieustaloną osobę. Pojazd nie posiadał tablic rejestracyjnych. Z. N. (1) zawarł z nieustaloną osobą umowę kupna sprzedaży tego pojazdu, w formularzu umowy jako stroną sprzedającą nieustalona osoba wpisała nazwisko O. G., R. (...) O., nakreślając podpis O. G. jako zbywcy, nadto osoba ta wpisała imię i nazwisko Z. N. (1), jako nabywcy, jego miejsca zamieszkania, markę samochodu tj. R. (...), pojemność skokową cylindra 1,461, rocznik 2010, nr nadwozia (...) oraz cenę 6000,00 Euro, ze wskazaniem miejsca sporządzenia umowy tj. O. i datą tej czynności na dzień 23.10.2011r. Oskarżony umowę powyższą podpisał w miejscu kupujący, nakreślając swój podpis. Zbywca przekazał oskarżonemu jedną kartę uruchomienia pojazdu.

- dowód; częściowo wyjaśnienia Z. N. (1) k.2632-2637, zeznania H. N. k. 4517-4518, umowa kupna sprzedaży k.3205, opinia z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego k.3180-3200, oświadczenie Z. N. (1) k. 2917,

Samochód ten oskarżony parkował na terenie nieruchomości położonej w D. przy ul. (...) i wraz z żoną H. N. użytkował do codziennych celów. Oskarżony poddał pojazd badaniu diagnostycznemu w (...) w G., gdzie wystawiono dokument identyfikacji pojazdu, złożył wniosek o rejestrację samochodu, przedstawiając sfalszowany dowód rejestracyjny. R. (...) o sfalszowanym numerze VIN (...) został zarejestrowany przez Starostę L. w dniu 22 listopada 2011r. dla pojazdu wydane zostały tablice rejestracyjne nr (...),

- dowód; dowód rejestracyjny i jego uwierzytelnione tłumaczenie k.2908-2909,2911, karta informacyjna pojazdu k.2912-2913, decyzja Starosty L. k.2914-2915, dowód rejestracyjny nr (...) k.2919,

W czasie od 21 do 23 kwietnia 2012r. nieustalony sprawca w miejscowości Z. w Niemczech, z parkingu (...) F. Z. dokonał kradzieży samochodu marki F. (...), nr VIN (...). Samochód był ubezpieczony, ubezpieczyciel wypłacił kwotę 28 500 Euro tytułem odszkodowania pokradzieżowego, w równowartości 117,420,00 zł.

-dowód; notatka służbowa k.2926,

Samochód ten przyjął celem sprzedaży R. R. (2). Skontaktował się z A. K. (2), który podrobił numer VIN tego samochodu i tak w miejsce usuniętego autentycznego nr VIN (...) na albuminowej blaszce przy pomocy plotera grawerującego wpisał nieprawdziwy numer VIN (...) oraz wytworzył komplet naklejek z numerem nieprawdziwym VIN.

-dowód; wyjaśnienia A. K. (2), opinia biegłego z zakresu badań mechanoskopijnych k.2746-2557,

R. R. (2) zlecił L. S. sporządzenie fałszywego dowodu rejestracyjnego podając dane tj. markę pojazdu, nieprawdziwy numer VIN (...), datę pierwszej rejestracji, ciężar samochodu, datę produkcji, typ samochodu, ciężar i klasę pojazdu, kolor. L. S. wykorzystując autentyczne blankiety luksemburskiego dokumentu komunikacyjnego Certyfikat d"immatriculation Partie I i luksemburskiego dokumentu komunikacyjnego Certyfikat d"immatriculation Partie II naniósł powyższe dane za pomocą drukarki igłowej.

- **dowód**; wyjaśnienia L. S., opinia biegłego z zakresu badań technicznych dokumentu k.3209-3215,

R. R. (2) samochodem tym udał się do miejsca zamieszkania oskarżonego Z. N. (1), na pojeździe zamontowane były tablice rejestracyjne (...) T.pojazd został sfotografowany, Z. N. (1) zaparkował samochód pod wiatą, na terenie swojej posesji. R. R. (2) przekazał oskarżonemu 2 klucze pojazdu oraz sfalszowane dokumenty.

R. R. (2) na portalu internetowym O..pl zapodał ogłoszenie oznaczone jako numer (...), o sprzedaży samochodu marki F. (...) 163 km, czarnego metalika, wartości ca 94,900 zł, rok produkcji 2011, olej napędowy, przebieg pojazdu 8000,00 zł, jako kraj pochodzenia wskazał Luksemburg, z zastrzeżeniem uszkodzenia w pojeździe przedniego zderzaka, podając numer kontaktowy (...). Umieścił również zdjęcie pojazdu, zaparkowanego na posesji Z. N. (1).

- **dowód**; częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. N. (1) k.2633-2636,2648-2650, kserokopia wydruku ogłoszenia z portalu O..pl k.2625-2627, protokół przeszukania, k. protokół zatrzymania rzeczy k. notatka urzędowa k.2629,

W dniu 23 kwietnia 2012r. nieustalony sprawca dokonał kradzieży w Niemczech fabrycznie nowego samochodu marki F. (...) koloru srebrnego, numer VIN (...), wartości na ten czas 148 145,30 zł. Pojazd nie był jeszcze zarejestrowany, zdeponowany był na parkingu ekspozycyjnym firmy (...), F. Z.. Samochód ubezpieczony był w towarzystwie (...) SA, z siedzibą w H., w przedstawicielstwie w D..

- **dowód**; zgłoszenie szkody k.2698-2706,

Po kradzieży nie dokonano zmian numerów identyfikacyjnych pojazdu. Samochód ten został przekazany do sprzedaży R. R. (2), który skontaktował się z Z. N. (2), celem przechowania samochodu na terenie posesji oskarżonego.

- **dowód**; częściowo wyjaśnienia Z. N. (1), opinia biegłego z zakresu badań mechanoskopijnych k.2734-2742,

R. R. (2) przyjechał tym samochodem do miejsca zamieszkania oskarżonego, przekazał Z. N. (1) 2 komplety kluczyków od pojazdu, informując oskarżonego o nieposiadaniu dokumentów pojazdu. Oskarżony samochód wprowadził do garażu, pojazd nie posiadał tablic rejestracyjnych.

- **dowód**; częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. N. (1), zeznania A. S. (3) k.2618-2620

W dniu 16 maja 2012r. funkcjonariusze policji A. S. (3), M. B. oraz biegły z dziedziny mechanoskopii J. Ł. przybyli na teren posesji Z. N. (1). Zastali tam R. R. (2), znajdującego się w opuszczającym posesję samochodzie, kierowanym przez syna oskarżonego. Funkcjonariusze na posesji dostrzegli stojący pod wiatą samochód marki F. (...). R. R. (2) na zadane przez policjantów pytanie dot. posiadacza pojazdu, stwierdził, iż jest to jego samochód, zakupiony w Luksemburgu, a dokumenty pojazdu i kluczyki są w posiadaniu Z. N. (1). Podczas rozmowy na posesję przyjechał samochodem marki R. (...) Z. N. (1). Oskarżony na prośbę R. R. (2) przekazał policjantom dokumenty i klucze pojazdu. Podczas wstępnych oględzin samochodu biegły J. Ł. stwierdził w pojeździe nieoryginalne oznaczenie identyfikacyjne.

Funkcjonariusze policji zatrzymali R. R. (2), dokonali przeszukania posiadanych przez niego przedmiotów, między innymi zatrzymali telefon komórkowy N. (...)nr (...), wykorzystywany jako telefon kontaktowy z zainteresowanymi nabywcami samochodu marki F. (...), z numeru ogłoszenia (...),

Z. N. (1) poinformował funkcjonariuszy, iż samochód przechowuje na prośbę R. R. (2), który obawiał się iż parkowany w innym miejscu może zostać uszkodzony lub skradziony. Podczas czynności przeszukania i protokolarnego ich dokumentowania A. S. (3) dostrzegł przez uchylone drzwi garażu na posesji Z. N. (1) zaparkowany kolejny samochód marki F. (...), bez tablic rejestracyjnych. Zapytał oskarżonego co przechowuje w garażu, na co oskarżony mu odpowiedział „takie tam moje kłamoty”. A. S. (3) podjął decyzję o przeszukaniu pomieszczenia garażowego, dokonał sprawdzenia numerów samochodu w bazie (...), uzyskał informację, iż pojazd ten figuruje jako utracony. Funkcjonariusze policji w tym stanie rzeczy powzięli wątpliwość co do legalności posiadania przez Z. N. (1) samochodu marki R. (...). Zażądali od oskarżonego wydania dokumentów pojazdu oraz biegły J. Ł. wstępnie pojazd poddał badaniu

mechanoskopijnemu. W jego następstwie ujawnił nieoryginalność numerów identyfikacyjnych pojazdu. Wszystkie trzy pojazdy poddane oględzinom zostały zatrzymane i zabezpieczone jako dowody rzeczowe do niniejszej sprawy.

-dowód; protokół przeszukania k.2589-2596, protokół zatrzymania rzeczy k.2597, materiał poglądowy k.2602-2604, zeznania A. S. (3) k.2618-2620, zeznania M. B. k.2621-2623,

Oskarżony Z. N. (1) został zatrzymany w okresie od dnia 16 do 18 maja 2012r.

-dowód; protokół zatrzymania k. 2614,

Oskarżony **G. M.** ma 27 lat, jest kawalerem, bezdzietnym. Posiada wykształcenie średnie ogólne. Nie ma stałego zatrudnienia, pozostawał na utrzymaniu matki. W miejscu zamieszkania jest pozytywnie postrzegany.

W dniu 4 czerwca 2012r. zatrzymany, a następnie mocą postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 6 czerwca 2012r. (II Kp 583/12) tymczasowo aresztowany, do dnia 3 grudnia 2012r.

Oskarżony był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie o sygn. (...) z dnia 26.04.2012 za przestępstwa z art. 291§1 kk, art. 286§1 kk na karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, grzywny 100 stawek po 30 zł stawka i obowiązek naprawienia szkody.

-dowód; protokół zatrzymania k.1143, postanowienie o tymczasowym aresztowaniu k.3492, nakaz zwolnienia k.3501, odpis wyroku k.4736-4741, wywiad środowiskowy k.1225-1227,

Oskarżony **A. S. (1)** ma 30 lat, pozostaje związku małżeńskim, jest ojcem małoletniego syna. Posiada wykształcenie średnie techniczne, elektronika, pracuje dorywczo, z dochodem od 2000,00 do 2500,00 zł. Na utrzymaniu posiada żonę i syna. Nie posiada majątku. W miejscu zamieszkania jest postrzegany pozytywnie (wywiad środowiskowy k.2534)

A. S. (1) był kilkakrotnie karany wyrokami Sądu Rejonowego w Lesznie:

- o sygnaturze VII K 382/03 z dnia 23.09. 2003 r. za przestępstwo z art. 270§1 kk w zw. z art. 12 kk, w zw. z art. 91§1 kk na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej pracy na cele społeczne po 32 godz. miesięcznie.

- o sygn. VII K 754/07 z dnia 22.02.2008 r. za przestępstwo z art. 158§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na 3 lata i nawiązki,

- o sygn. II K41/09 z dnia 28.04.2009 r. na karę łączną grzywny

-o sygn. II K205/11 z dnia 14.03.2012 za przestępstwo z art. 284§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby, grzywna w wysokości 50 stawek po 10 zł stawka. (karta karna i odpisy wyroków sądowych k.2330-2355).

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego poddany został jednorazowemu badaniu sądowo psychiatrycznemu przez biegłych psychiatrów N. B. i C. P. (k. 2535-2538) w następstwie którego, nie stwierdzono u oskarżonego A. S. (1) choroby psychicznej ani innych zakłóceń czynności psychicznych mogących mieć wpływ na poczatalność oskarżonego. Biegli nie stwierdzili również przeszkód zdrowotnych do udziału w rozprawie.

Oskarżony **Ł. W. (1)** ma 27 lat, jest kawalerem. Posiada wykształcenie średnie techniczne, technika mechanika. Pracuje zarobkowo jako pracownik ogólnobudowlany. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie posiada majątku,. W miejscu zamieszkania posiada pozytywna opinię. Nie był karany sądownie.

-dowód; karta karna, wywiad środowiskowy,

Oskarżony **Z. N. (1)** ma 56 lat, pozostaje w związku małżeńskim, jest ojcem dwojga dorosłych dzieci. Uzyskał wykształcenie zawodowe, monter instalacji zewnętrznych i wewnętrznych. Nie pracował zawodowo, nie posiadał stałego zatrudnienia, wykonywał dorywcze prace fizyczne. Oskarżony pozostaje pod opieką psychiatryczną był leczony z nałogu alkoholizmu, w tym i w trakcie hospitalizacji psychiatrycznych. W toku stepowania przygotowawczego Z. N. (1) został oddany jednorazowemu badaniu sądowo- psychiatrycznemu, badający oskarżonego biegli psychiatrzy nie stwierdzili u niego choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego, wykluczyli inne zakłócenia czynności psychicznych mogących mieć wpływ na ocenę poczytalności wymienionego. Biegli rozpoznali u Z. N. (1) zespół uzależnienia, spowodowany używaniem alkoholu.

Oskarżony Z. N. (1), karany był wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. XVI K213/10 z dnia 19.03.2013 r. za przestępstwa z art. 258§1 kk, art. 59 ust. 1 ustawy o Przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 4 lat i grzywy 50 stawek dziennych po 20 zł stawka.

-dowód: wywiad o oskarżonym dane osobopoznawcze k.2662, kwestionariusz z wywiadu środowiskowego k. 2668-2669, opinia sadowo-psychiatryczna k.2684-2687,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej przedstawionych dowodów jak i dokumentów zaliczonych w poczet materiału dowodowego postanowieniami Sądu wydanymi w oparciu o art. 393§1,2 i 3 kpk oraz art. 394§1i2 kpk.

Oskarżony **G. M.** w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przed Sądem jak i w postępowaniu przygotowawczym konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzuczanych mu przestępstw. Jego wyjaśnienia Sąd ocenił jako wewnętrznie sprzeczne w odniesieniu do udziału w oszustwie na szkodę małżonków D. i A. P. (3) oraz M. G..

W postępowaniu przygotowawczym zaprzeczył by uczestniczył w sprzedaży pojazdów na rzecz tych osób, jak i by posiadał samochody marki T. (...) oraz T. (...), wymienione w umowach sprzedaży.

Sąd uznał iż wyjaśnienia w tej części są wyrazem przyjętej przez oskarżonego linii obrony, natomiast pozostają w oczywistej sprzeczności z uznanymi za wiarygodne, konsekwentnymi zeznaniami świadków D. P. (2), A. P. (3), M. G., G. G. (1), skoro świadkowie ci zarówno na rozprawie jak i w postępowaniu przygotowawczym, podczas okazania tablic z wizerunkiem G. M., właśnie w jego wizerunki rozpoznali osobę, która sprzedała im wskazane pojazdy, w miejscach sprzedaży określonych jako B. i P.. Te dowody stanowią również podstawę do negatywnej weryfikacji zaprzeczeń oskarżonego co do jego bytności w B. jak i w P.. Nie sposób pominąć przy ocenie tego segmentu wyjaśnień zapisów w dzienniku Komendy Policji w B., dot. sprawdzenia w systemie policyjnym samochodu marki T. (...), wykonanego właśnie na zlecenie oskarżonego, w okolicznościach, o których mówi świadek D. P. (2).

Sąd nie znalazł podstaw jedynie do kwestionowania twierdzenia o znajomości osoby o nazwisku W. G.. Kwestia znajomości tej osoby ma marginalne znaczenie dla przypisania oskarżonemu sprawstwa oszustwa, gdyż to nie istnienie znajomości a przedstawienie się i posłużenie się w dokumentach nazwiskiem osoby (...) w czasie sprzedaży M. G. T. (...) stanowiło istotny element zachowania oskarżonego w tym procederze. Również jako zgodne z dokumentami zgromadzonymi w sprawie uznano wyjaśnienia zaprzeczające posiadaniu prawa własności do samochodów marki T. (...), albowiem dowody te wskazują, iż prawo własności do będącej przedmiotem przestępstwa T. (...) należało do postronnego podmiotu.

W dalszych przesłuchaniach oskarżony zmienił wyjaśnienia, nie negując uczestnictwu w sprzedaży tych pojazdów, jednakże zaprzeczył wiedzy o pochodzeniu tych samochodów i w tym zakresie wprowadzeniu w błąd pokrzywdzonych w niniejszej sprawie.

Oskarżony na użytek procesu stwierdził iż samochody otrzymał od bliżej nieokreślonego mężczyzny o imieniu M., trudniącego się handlem samochodami, a zapoznał go na giełdzie samochodowej w G.. Od niego dowiedział się, że pojazdy te pochodzą z Niemiec. Za sprzedaż pojazdu otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 1000 zł.

Sąd odmówił przymiotu wiarygodności wyjaśnieniom negującym wiedzy o pochodzeniu samochodów, uznając, iż stanowią one wyraz uwolnienia się od odpowiedzialności karnej. Postawa oskarżonego podczas sprzedaży tych pojazdów, w tym przedstawienie się M. G. i G. G. (1) jako W. G., a D. P. (2) i A. P. (3) jako zięć osoby sprowadzającej okazjnie pojazdy z Belgii, jest wyrazem wiedzy oskarżonego o przestępczym pochodzeniu tych samochodów. Pozostawanie w przekonaniu o legalności tego obrotu winno oskarżonego motywować do występowania w tych czynnościach pod swoim imieniem i nazwiskiem, jak i zaniechanie przedstawiania siebie w sposób odmienny aniżeli w rzeczywistości. Na chwilę zawarcia umowy sprzedaży z D. P. (2), jak i na czas wyrokowania oskarżony był kawalerem stąd nie pozostawał w węzłach powinowactwa zięć - teść. Taka „fabuła” zdaniem Sądu miała uwiarygodnić pochodzenie samochodu i wzbudzić zaufanie nabywcy. W toku śledztwa, po pobraniu próbek pisma ręcznego i wydaniu opinii przez biegłego z zakresu badania pisma ręcznego oskarżony nie wykluczył wypełnienia treści umowy, przecząc by podrobił cudzy podpis. Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia potwierdzające wypełnienie treści umowy sprzedaży samochodów D. P. (2) jak i M. G., w kontekście opinii specjalisty z zakresu badania dokumentów i pisma ręcznego, natomiast w oczywistej sprzeczności pozostaje negowanie posłużenia się cudzym podpisem, zważywszy na opinię biegłego jednoznacznie stwierdzającą nakreślenie przez oskarżonego na dokumencie zatytułowanym (...) podpisu (...). Oskarżony przedstawił się pokrzywdzonym M. G. i G. G. (1) jako W. G., logicznym więc było, że sporządzając nieprawdziwe oświadczenie co do legalności pochodzenia i prawie własności przedmiotowego pojazdu, podpisze je imieniem i nazwiskiem zgodnym w brzmieniu z tym zaprezentowanym pokrzywdzonym. Sąd negatywnie ocenił twierdzenia oskarżonego przedstawione na rozprawie o niemożności przebywania w dniach 30 listopada 2010r. i 21 grudnia 2010r. w L., skoro w tymże czasie musiał zgłaszać się do siedziby organu dozoru, w konfrontacji z informacją Komendy Policji w P. co do terminów stawiennictwa oskarżonego na dozór. Z zapodanych tam terminów nie sposób wyprowadzić przeszkody do obecności oskarżonego w innych miejscach, aniżeli siedziba organu policji, wprawdzie nie w L., zważywszy, iż data 30 listopada 2010r. wiąże się z obecnością oskarżonego w B., a 21 grudnia 2010r. z P.. Wskazana linia obrony pozostaje w oczywistej sprzeczności również z zeznaniami D. P. (2) i M. G. oraz G. G. (1).

Jako niewiarygodne uznano kategoryczne zaprzeczenia oskarżonego w zakresie udziału w grupie przestępczej. Sąd poczytał je wyłącznie jako wyraz linii obrony. Zgromadzone dowody wskazują, iż oskarżony miał świadomość istnienia grupy osób, trudniącej się wraz z nim tym procederem, miał świadomości, iż jego rola sprowadza się do przyjmowania samochodów, celem oferowania ich bezpośrednio do sprzedaży, natomiast by takie sytuacje mogły nastąpić konieczne było wytworzenie fałszywych dokumentów samochodów, przerobienie znaków znamionowych jak i wreszcie przywłaszczenie cudzego pojazdu. Te przestępcze zadania realizowały inne osoby, nawet jeżeli były oskarżonemu nieznane, to niezbędne dla finalnego przestępczego skutku.

Oskarżony **A. S. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanych przestępstw. Na rozprawie wyjaśnił, iż wskazane w zarzutach pojazdy kupił w „legalny sposób”, nie pamięta, czy w Niemczech czy w Polsce, z przeznaczeniem na handel, co do V. (...) sprawdzał legalności jego pochodzenia na policji. Zaprzeczył by znał współoskarżonych jak i osobę o nazwisku R. R. (2). W wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym przedstawił okoliczności wejścia w posiadanie samochodu marki H. (...), o numerze VIN (...).

Sąd negatywnie zweryfikował powyższe wyjaśnienia w części wskazującej na nabycie pojazdu od nieustalonej osoby. Zdaniem Sądu powyższą wersję oskarżony przedstawił wyłącznie na użytek niniejszego procesu karnego, motywowany uchycieniem się od odpowiedzialności karnej. Nie sposób uznać, z punktu widzenia doświadczenia życiowego, iż oskarżony zakupił samochód wartości 70,000 zł nie zawierając na powyższą okoliczność żadnej umowy, dokumentującej tę czynność. Nonszalancję wyraża wypowiedź oskarżonego, iż zbywca był dla niego osobą nieznaną, której nie potrafiliby rozpoznać. Materiał dowodowy nie pozwala na uznanie posiadania przez oskarżonego środków płatniczych pozwalających na dysponowanie taką kwotą. Z ustaleń odnoszących się do sytuacji majątkowej wywieść należy, iż oskarżony nie pracował zawodowo, trudnił się pracami dorywczymi, osiągając dochód w kwocie 2000,00 do 2500,00 zł miesięcznie. Trudną sytuację majątkową akcentował również w swoich wyjaśnieniach, jej zaistnienie uzasadniał koniecznością utrzymaniem żony i dziecka, zadłużeniem względem ZUS, zobowiązaniami wynikającymi z wydanym wyroków sądowych, oraz innym zadłużeniem w kwocie ca. 30 000,00 zł, jak i prowadzonym

postępowaniem komorniczym. Przymiotu wiarygodności odmówiono twierdzeniu o ubezpieczeniu majątkowym tego samochodu, brak jest dowodu potwierdzającego to zdarzenie. Weryfikacja depozycji oskarżonego w części podnoszącej otrzymanie od zbywcy H. częściowo wypełnionego formularza umowy kupna sprzedaży przemawia za odmówieniem przymiotu wiarygodności, w świetle opinii biegłego z zakresu badania pisma i podpisów to właśnie oskarżony swoim grafizmem wypełnił przedmiotowy formularz, z wyłączeniem podpisu „sprzedającego” i kupującego. Zważyć należy, iż u oskarżonego zabezpieczono dwa formularze umowy kupna sprzedaży samochodu marki H. (...), oba wypełnione pismem oskarżonego, o odmiennej treści, z wyłączeniem podpisów nakreślonych w miejscu sprzedającego jak i kupującego. Żaden z tych formularzy nie odnosił się do nazwiska oskarżonego, a wypełniony został treścią zapodaną wcześniej L. S. przez R. R. (2), celem wytworzenia fałszywego dokumentu tego samochodu, który zresztą oskarżony posiadał.

Sąd uznał za wiarygodne w znacznej części wyjaśnienia **L. W. (1)**, pozwoliły one w niniejszej sprawie na odtworzenie przebiegu zdarzenia dot. sprzedaży A. P. (2) samochodu marki T. (...) o sfałszowanym numerze VIN (...), roli w tym procederze R. R. (2), wprawdzie w odniesieniu do tego zdarzenia oskarżony początkowo w wyjaśnieniach stwierdził, iż to on zapodał na portalu internetowym ofertę sprzedaży tego pojazdu, jednak w dalszej części wyjaśnień zmienił na wskazanie R. R. (2) jako wprowadzającego ogłoszenia sprzedaży samochodu i kontaktującego się telefonicznie z osobami zainteresowanymi kupnem. Konfrontacja tych wyjaśnień z zeznaniami A. P. (2) pozwala na przyjęcie, iż rola oskarżonego koncentrowała się na przyjęciu tego samochodu poprzez parkowanie go i udawanie się tym pojazdem do potencjalnych klientów, wskazywanych przez R. R. (2), celem sprzedaży. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wiedzy oskarżonego o przestępczym pochodzeniu tego pojazdu, jak i tego, że oskarżony, z propozycji R. R. (2) uczestniczył w sprzedażach innych kradzionych pojazdów. Wyjaśnienia te stanowiły podstawę do odtworzenia mechanizmu funkcjonowania grupy przestępczej, w której uczestniczył oskarżony, R. R. (2), A. K. (2), L. S.,

Oskarżony **Z. N. (1)** w toku postępowania karnego konsekwentnie nie przyznał się do popełnienia zarzuczanych mu przestępstw paserstwa. W wyjaśnieniach nie negował przyjęcia od R. R. (2) samochodów marki F. (...), jednakże zaprzeczył swej wiedzy o ich pochodzeniu. Zaprzeczył także wiedzy o przestępczym pochodzeniu posiadanego samochodu marki R. (...).

Sąd przymiot wiarygodności nadał części wyjaśnień oskarżonego, jako zgodne z materiałem dowodowym uznano twierdzenia co do posiadania samochodów marki F. (...) jak i R. (...), co znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadków; A. S. (3), M. B., dokumentach w postaci; protokołów oględzin i przeszukania pomieszczeń należących do Z. N. (1), zatrzymania rzeczy, materiału poglądowego oraz w odniesieniu do samochodu marki R. (...) również zeznań H. N.. Jako wiarygodne uznano wyjaśnienia wskazujące, iż znajdujące się na terenie posesji oskarżonego pojazdy marki F. (...) przyjął od R. R. (2), na co zwracają uwagę zeznania świadków A. S. (3) i M. B. odnoszące się do wypowiedzi R. R. (2) podczas interwencji policji.

Odmówiono przymiotu wiarygodności negowaniu przez oskarżonego wiedzy o przestępczym pochodzeniu tych pojazdów. W segmencie wyjaśnień dotyczących samochodów marki F. (...) jako wyraz obrony uznano twierdzenie oskarżonego akcentujące posiadanie przez R. R. (2) dokumentu samochodu F. (...) o numerze VIN (...) i sprawdzenie zgodności numeracji tam zapodanej z tą umieszczoną w samochodzie. Zważyć należy, iż okazany przez R. R. (2) „brief” w żadnej mierze nie zawierał nazwiska R. R. (2), tak więc samo posiadanie dokumentu nie mogło być wyrazem prawnego posiadania tego pojazdu. Jako niewiarygodne uznano twierdzenie, iż samochód ten pozostawał u oskarżonego wyłącznie z powodu obawy R. R. (2) przed uszkodzeniem, czy kradzieżą. Analiza oferty sprzedaży tego pojazdu, umieszczona na portalu internetowym O..pl jak i w tymże okresie czasu częste połączenia telefoniczne między oskarżonym a R. R. (2), posiadanie przez oskarżonego kluczy i dokumentów tego samochodu pozwalają na uznanie, iż pozostawienie pojazdu nie wiązało się z jego ochroną, ale celem było okazywanie go potencjalnym nabywcom.

Zwrócić należy uwagę na sprzeczność w zachowaniu oskarżonego, bowiem skoro tak duże znaczenie przykładał do posiadania dokumentu pojazdu, który określił jako „brief” to z niezrozumiałych powodów „czujność” tą zatracił w przypadku przyjęcia na teren swojej posesji drugiego samochodu marki F. (...). Pozyskał, jak podaje od R. R. (2)

wiedzę o tym, że tenże nie ma dokumentów tego samochodu, tak więc już ta okoliczność wyrażała przechowywanie pojazdu, co do pochodzenia którego nie było żadnych dokumentów, a nadto pojazd ten nie miał tablic rejestracyjnych. Przemieszczanie się pojazdem w takiej sytuacji winno budzić czujność co do jego pochodzenia. Tym bardziej, jak wynika z pierwszych wyjaśnień oskarżonego, R. R. (2) na zadane pytanie skąd ma ten samochód, nie udzielił oskarżonemu odpowiedzi, co do pochodzenia pojazdu. Ocena wiedzy o przestępczym pochodzeniu tych pojazdów nie może być oderwana od oceny postawy Z. N. (1) wyrażonej podczas zapytania A. S. (3) o przedmioty znajdujące się w garażu oskarżonego. Odpowiedź Z. N. (1) że są tam „takie tam kłamoty” podyktowana była wolą stworzenia pozoru nieistotności deponowanych tam przedmiotów i tym samym odsunięcia uwagi funkcjonariusza policji od tego pomieszczenia. Z tych powodów Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom, w których oskarżony stanowczo zaprzecza, wiedzy o wcześniejszej kradzieży tych pojazdów.

Sąd negatywnie ocenił wyjaśnienia dotyczące okoliczności zakupu samochodu marki R. (...). Jako zmienne Sąd ocenił wyjaśnienia odnoszące się do miejsca kupna tego samochodu, w pierwotnych wyjaśnieniach oskarżony podał, iż zakup nastąpił w P. na giełdzie samochodowej, a na rozprawie, po złożeniu zeznań przez żonę, stwierdził, iż na giełdzie samochodowej w P. wybrał ten pojazd, miał telefoniczny kontakt z zbywcą, który na lawecie samochód ten mu przywiózł do D., gdyż nie było opłaconej akcyzy i auto nie miało tablic rejestracyjnych. Oskarżony podał, iż samochód nabył od nieustalonej osoby na „pół umowy od pośrednika”. Weryfikując to oświadczenie oskarżonego z sfalszowanymi dokumentami pojazdu, w tym z dowodem rejestracyjnym zdaniem Sądu oskarżony miał świadomość, iż umowy kupna nie zawiera z właścicielem pojazdu, a dla celów obrony zbywcę określa jako pośrednika. Jednakże oczywistym jest, iż wpisane do umowy nazwisko właściciela nie jest tożsamym z nazwiskiem właściciela pojazdu wpisanym do sfalszowanego dowodu rejestracyjnego, skoro w umowie określono je jako O. G., R.(...)O., a w dowodzie rejestracyjnym właścicielem jest I.C.T.B.-Long Term R.NV, (...), (...)A.AN. Nadto samochód ten, jak wynika z oświadczenia przedłożonego Staroście L. w związku z postępowaniem administracyjnym w przedmiocie rejestracji pojazdu, jak i dalszych wyjaśnień nabył bez tablic rejestracyjnych, pomimo, że w przekazanym mu dowodzie rejestracyjnym widnieje informacja o rejestracji pojazdu nr tablic (...) (...). Oczywistym jest, iż taki stan samochodu winien wzbudzić u oskarżonego podejrzenia co do pochodzenia auta.

Nie budzi wątpliwości Sądu, iż Z. N. (1) zakupił w 2011r. samochód R. (...) rocznik 2000 za bardzo niską cenę, wskazana w wyjaśnieniach jak i w umowie kupna kwota 6000,00 Euro jest nieadekwatna do wartości jednorocznego pojazdu tej marki na rynku wtórnym. Świadomość różnicy cenowej oskarżony wyraził w protokole przesłuchania z dnia 18 maja 2012r., kiedy to przedstawiając posiadany majątek, wartość tego pojazdu określił na kwotę zdecydowanie wyższą, bo 30 000,00 do 32 000,00 zł. Sąd nie negował twierdzeń, otrzymania od zbywcy jednej karty pojazdu, jednakże taka sytuacja podważała wiarygodność twierdzenia co do nie wiedzy o pochodzeniu tego pojazdu. Tym bardziej, iż oskarżony w wyjaśnieniach mówi o bliżej nieokreślonych wątpliwościach co do tabliczki znamionowej na słupku. Powyższe okoliczności deklasują twierdzenie oskarżonego o braku wiedzy co do przestępczego pochodzenia samochodu.

Zdaniem Sądu, nie akceptowalne z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego jest stwierdzenie Z. N. (1) przedstawione podczas pierwszego przesłuchania o niewiedzy danych zbywcy, skoro wobec oskarżonego była to jedyna osoba uczestnicząca w tej czynności. Nie sposób uznać, by oskarżony świadomie zaniechał spisania danych osobowych zbywcy, wyzbywając się tym samym możliwości dochodzenia roszczeń regresowych, w przypadku ujawnienia wad prawnych tego samochodu. Takie oświadczenie oskarżonego Sąd poczytuje jako linię obrony na użytek niniejszego procesu. Wyjaśnienia w tej kwestii zawierają wewnętrzną sprzeczność, gdyż w późniejszych złożonych na rozprawie, po przesłuchaniu żony, oskarżony stwierdził, iż przekazał zbywcy swój numer telefonu, pod który zadzwonił, pytając o dalsze zainteresowanie kupnem. Mężczyzna ten dostarczył przedmiotowy samochód do miejsca zamieszkania oskarżonego, tak więc oskarżony miał kolejną możliwość pozyskania wiedzy o osobie sprzedającego pojazd. Negatywnie oceniono twierdzenie oskarżonego, iż w czasie zakupu zbywca okazał mu „pół umowy podpisanej przez Belga”, gdyż sporządzona opinia biegłego z zakresu badania pisma ręcznego stanowi podstawę do uznania, że umowa ta wypełniana była przy udziale oskarżonego, w świetle opinii wypełnienie tego formularza, a w tym i danych osobowych oskarżonego stanowi pismo ręczne jednej osoby. Tak więc skoro według wersji oskarżonego samochód ten

nabył na giełdzie w P., czy też w D. to właśnie tam miało miejsce wypisywanie treści umowy przez zbywcę, w tym co do naniesienia danych oskarżonego i ceny sprzedaży.

Natomiast świetle tej opinii wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego co do nakreślenia swego podpisu pod nazwiskiem Z. N. (1).

Istotne dla poczynionych ustaleń okazały się zeznania i wyjaśnienia świadka **L. S.**, złożone na okoliczności fałszowania niemieckich i belgijskich dokumentów samochodowych, w tym książek pojazdu i dowodów rejestracyjnych, czynione na zlecenie R. R. (2). Depozycje świadka w zakresie ilości, rodzaju oraz treści wytworzonych dokumentów znajdują potwierdzenie w zabezpieczonych dyskach komputerowych, stanowiły one podstawę do poszukiwań pojazdów wprowadzonych do obrotu w Polsce, w oparciu o sfalszowane dokumenty. Wyjaśnienia i zeznania tego świadka są istotne w zakresie ustalenia, iż to na polecenie R. R. (2) wykonał dokumenty samochodów wskazanych w zarzutach oskarżonych w niniejszej sprawie. Świadek w zeznaniach wskazał również oskarżonego Ł. W. (1) ale wyłącznie jako odbierającego na polecenie R. R. (2), wytworzone dokumenty.

Sąd ocenił zeznania **M. G.** i **G. G. (1)** za w pełni przydatne dla odtworzenia przebiegu zdarzenia nabycia przez wymienionych samochodu marki T. (...). Zeznania świadków, noszące cechy konsekwentnych, szczerych i wzajemnie się uzupełniających stanowiły podstawę do ustalenia sprawstwa oskarżonego, szczególnie w zakresie oszustwa przy sprzedaży tego pojazdu, jak i posługiwania się przez oskarżonego podczas tej transakcji cudzą tożsamością.

Wiarygodne i pomocne dla poczynionych ustaleń były zeznania **A. P. (2)**, w których przedstawił okoliczności towarzyszące nabyciu od oskarżonego Ł. W. (1) samochodu marki T. (...), świadek w sposób przekonujący, szczerzy wskazał podjęte czynności ukierunkowane na sprawdzenia pochodzenia tego pojazdu, w tym ewentualnych wad technicznych jak i prawnych. Zeznania te znajdują potwierdzenie w uznanych za wiarygodne zeznaniach **M. P.**, żony pokrzywdzonego, odnoszącej się do obecności świadka podczas pierwszego spotkania z Ł. W. (1) w serwisie samochodowym w L., celem sprawdzenia pojazdu jak i w wiarygodnych zeznaniach **H. B. (1)**, który na prośbę A. P. (2) był obecny podczas sprawdzania samochodu w policyjnym systemie (...). Powyższe dowody są spójne z uznanymi za wiarygodne wyjaśnieniami Ł. W. (1), jak i znajdują potwierdzenie w dokumentach samochodu.

Jako w pełni wiarygodne oceniono zeznania świadka **K. K. (2)**, **E. K.** i **J. K.**, złożone w przedmiocie zakupu od A. S. (1) samochodu marki V. (...), zeznania te noszą cechy szczerych, bezpośrednich, znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka M. R. jak i zgromadzonych w aktach sprawy dokumentach dot. tej czynności prawnej.

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zeznań **D. P. (2)** i **A. P. (3)** odnoszących się do zakupu od oskarżonego G. M. samochodu marki T. (...), zeznania te pozwoliły Sądowi odtworzyć zachowanie oskarżonego podczas bezpośredniego kontaktu z pokrzywdzonymi, w tym okoliczności związane z wprowadzeniem wymienionych w błąd co do stanu prawnego zbywanego pojazdu. Sąd zważył, iż w początkowych zeznaniach świadek podał, iż początkowo oskarżony zaproponował cenę sprzedaży na kwotę 50 000,00 zł, później umniejszył ją o 1800,00 zł, wreszcie w piśmie procesowym kwotę uiszczonej określił jako 54,400,00 zł, stosując przelicznik wobec wyrażonej na umowie ceny w Euro, wskazując, iż cena umowy stanowiła podstawę do obliczenia należności akcyzy, co Sąd uznał za wiarygodne.

Istotne dla sprawy okazały się wyjaśnienia **A. K. (1)**, który przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw. W wyjaśnieniach świadek odniósł się do znajomości z R. R. (2), w tym zapodanej przez niego propozycji sprzedaży kradzionych samochodów. Wprawdzie świadek w początkowych wyjaśnieniach przeczył wiedzy o przestępczym pochodzeniu sprzedawanych samochodów, to w dalszych depozycjach nie negował tej wiedzy, wskazując, iż auta te były kradzione na terenie Niemiec. Wyjaśnienia te podobnie jak uznane za wiarygodne wyjaśnienia Ł. W. (1) stanowiły podstawę do ustalenia roli poszczególnych osób w tym procederze, w tym R. R. (2), L. S., A. K. (2).

R. R. (2) przesłuchany w niniejszej sprawie w charakterze świadka skorzystał z prawa do odmowy składania zeznań, po odczytaniu wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym nie kwestionował ich treści. Wymieniony w wyjaśnieniach konsekwentnie nie przyznawał się do zarzucanych mu przestępstw, początkowo w wyjaśnieniach

skoncentrował się na przedstawianiu nazwisk, bądź imion osób ujętych w książce jego telefonu komórkowego, po czym konsekwentnie korzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. S. uznał, iż taka postawa R. R. (2) jest wyrazem jego linii obrony, oświadczenie o nie przyznaniu się do przestępstw pozostających w związku podmiotowo przedmiotowych z niniejszą sprawą pozostaje w sprzeczności z uznanymi za wiarygodne wyjaśnieniami Ł. W. (1), A. K. (1), L. S., K., Z. N. (1).

Świadek **H. N.**, żona oskarżonego Z. N. (1) w zeznaniach odniosła się do zakupu przez oskarżonego samochodu marki R. (...), stwierdzając, iż oskarżony samochód ten wypatrzył na giełdzie, miał kontakt z zbywcą, który samochód przywiózł na posesję świadka, po obejrzeniu samochodu stwierdziła, że jest odpowiednim pojazdem, wskazała na wyposażenie pojazdu i kolor. Świadek przedstawiła również wiedzę o znajdujących się na posesji samochodach marki F. (...). Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zeznań świadka, wprowadzie co do okoliczności nabycia R. (...) pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego, wskazującymi na kupno samochodu na giełdzie w P. i jednorazowym spotkaniu ze zbywcą, natomiast świadek wskazuje na co najmniej ponowny kontakt jak i dowieszenie tego samochodu do miejsca zamieszkania oskarżonego. Sąd nie negował twierdzeń dot. F. (...), świadek przedstawiła informacje pozyskaną od oskarżonego, a w aktach brak jest dowodów wykluczających wiarygodność tych zeznań.

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania prawdziwości zeznań świadków **M. R.**, funkcjonariusza Komendy Miejskiej Policji w L. złożonych na okoliczność sprawdzenia na zlecenia A. S. (2) i K. K. (2) sprawdzenia w bazach policyjnych ewentualnych poszukiwań samochodu marki V. (...).

Świadkowie **M. D.**, **M. K. (1)** zeznawali na okoliczności tzw. przeglądów „przedzakupowych” pojazdów, wykonywanych przez autoryzowane serwisy samochodowe, przedstawili swe postępowanie w tym zakresie, w tym wykonanie diagnostyki komputerowej, sprawdzenie stanu technicznego pojazdu. Sąd powyższe zeznania ocenił pozytywnie, oparte były na bezpośrednim zawodowym zaangażowaniu świadków, znajdują potwierdzenie w dokumentach zawartych w aktach sprawy.

Jako wiarygodne uznano zeznania **H. M.** odnoszące się do zlecenia przez R. R. (2) i D. N. naprawy uszkodzonego samochodu marki F. (...), przedmiotowo nie związanego z niniejszą sprawą.

Ze względu na zakres przedmiotowy i podmiotowy sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia i czynienia ustaleń faktycznych w sprawie zeznania **G. D.**, złożone na okoliczności prowadzonej działalności ubezpieczeniowej.

Nie budziły wątpliwości Sądu zeznania świadków; **K. M. (1)**, **K. M. (2)**, **M. K. (2)**, **T. G.**, **Z. H.**, **T. K.**, **K. B.**, **S. W.**, **C. G.**, **G. G. (2)**, **D. K.** zeznających na okoliczności związane z zarzutami przypisanymi prawomocnym wyrokiem A. K. (1).

Jako niewiele wnoszące do sprawy Sąd ocenił zeznania świadków, zawnioskowanych przez prokuratora w akcie oskarżenia do odczytania na rozprawie; tj. **I. D.** dot. niezwiązanych z niniejszą sprawą samochodów osobowych zakupionych przez świadka, **P. Ł. i Ł. W. (2)**, - pracowników firmy (...) w L., złożonych na okoliczność sprawdzenia stanu technicznego samochodu marki T., zakupionego od A. K. (1) przez K. M. (1), **T. P.** - znajomego T. G., w których odniósł się do obecności podczas zakupu od A. K. (1) samochodu V. (...), **P. A. (2)**, funkcjonariusza Straży Granicznej w Z., który zeznawał na okoliczności odbioru od K. B. samochodu marki F. (...).

Poza oceną Sądu pozostały zeznania **D. M.** – matki oskarżonego G. M., **N. S.** -żony oskarżonego A. S. (1), **K. N.** – synowej oskarżonego Z. N. (1).

Osoby te jako najbliższe wobec oskarżonych skorzystały z prawa do odmowy składania zeznań.

Przydatne dla oceny stanu psychicznego oskarżonego Z. N. (1) i A. S. (1) były wiarygodne **opinie sądowo-psychiatryczna**. Owe opinie okazały się bowiem jasne, spójne, pełne i fachowe. Przy tym nie były one kwestionowane przez strony postępowania, a i Sąd nie znalazł podstaw, aby podważać ich wiarygodność z urzędu. Biegli psychiatrzy – nie stwierdzili u oskarżonych upośledzenia umysłowego, choroby psychicznej, czy innych zakłóceń

czynności psychicznych. Uznali, że in tempore criminis oskarżeni mieli zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Jednocześnie nie stwierdzili przeciwwskazań, aby oskarżeni brali udział w postępowaniu.

Wiarygodne były opinie biegłych z dziedziny; badań mechanoskopijnych, z zakresu badań technicznych dokumentów, badania zakresu badań porównawczych pisma ręcznego oraz podpisów sporządzone do sprawy, Opinie są sporządzone z uwzględnieniem całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zaprezentowane w opiniach ustalenia poparte są wszechstronną analizą, co pozwala uznać je za pełne i kompletne, biegli dysponowali odpowiednią specjalistyczną wiedzą w tych dziedzinach, co pozwoliło Sądowi na przyjęcie ich twierdzeń jako w pełni wiarygodnych.

Sąd dał wiarę **dokumentom** zebranych w sprawie, albowiem zostały one sporządzone w sposób wnikliwy i rzetelny, strony nie kwestionowały ich wiarygodności ani autentyczności, a jednocześnie Sąd nie znalazł przesłanek do kwestionowania ich mocy dowodowej z urzędu.

Sąd zważył, co następuje;

Prokurator w akcie oskarżenia zarzucił popełnienie przestępstwa z art. 258§1 kk oskarżonym; G. M. w okresie od listopada 2010r. do 21 grudnia 2010r., A. S. (1) w okresie od marca 2012r. do maja 2012r. i Ł. W. (1) w okresie od grudnia 2010r. do 21 stycznia 2012r.

Art. 258 § 1 kk typizuje przestępstwo brania udziału w zorganizowanej grupie albo związku mającym na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

W judykaturze oraz doktrynie prawniczej pod pojęciem grupy przestępczej rozumie się pewną liczbę ludzi – co najmniej trzech - posiadających wspólne wartości, oddzielonych od innych zbiorowości wyraźną zasadą odrębności. Jej cechą jest istnienie członków, którzy określają cele grupy i identyfikują się z jej zbiorowym dążeniem oraz zadania członków grupy i ich funkcje. Grupa opiera się na porozumieniu i współdziałaniu ludzi w zakresie jej głównego celu tj. popełniania przestępstw, jednak o większym określeniu ról niż przy współsprawstwie w rozumieniu art. 18 § 1 kk. Rozważanie dotyczące współdziałania w ramach współsprawstwa osób działających wspólnie i w porozumieniu a działaniem w ramach zorganizowanej grupy przestępczej obejmuje cel i sposób popełniania określonych przestępstw, poziom zorganizowania grupy, zapewniający warunki dla dokonania takich przestępstw, których dokonanie przekraczałoby możliwości jednego sprawcy, różnorodność i zmienności czynności sprawczych „brania udziału”.

Istotne jest bowiem by grupa ta była zorganizowana, a więc posiadała trwałą strukturę z przywódcą kierującym działalnością, czy też ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł, z tym że jej grono z góry zakłada popełnianie możliwie wielu przestępstw i nie nawiązuje kontaktu dla dokonania pojedynczych czynów. (vide; wyrok Sadu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 marca 2001r., II AKa 28/01, KZS 2001,Nr 4, poz. 26). W aspekcie uznania istnienia zorganizowanej grupy Sąd odnosi się do poglądu Sądu Apelacyjnego w Krakowie w wyroku z dnia 7 grudnia 2001r. (II AKa 184/00), iż w „pojęciu istotne jest wystąpienie wewnętrznej struktury organizacyjnej, pewna trwałość, w ramach wspólnego porozumienia więzy organizacyjne, planowanie przestępstw, ich akceptacja, trwałość zaspokojenia potrzeb różnorodność i zmienność mogących występować czynności sprawczych określonych, jako "branie udziału" (przynależność, wykonywanie określonych poleceń i zadań, udział w planowaniu przestępstw, obmyślanie sposobu działania, bezpośredni udział w ich popełnieniu, zabezpieczenie i kamuflaż działalności grupy, finansowanie jej na zdobycie niezbędnych środków służących do realizowania zadań i celów przestępczych grupy, jak i czynnościach organizacyjnych i dyscyplinujących członków grupy oraz udział w zyskach”.

Materiał dowodowy pozwala na sformułowanie stwierdzenia, iż wszyscy wymienieni oskarżeni brali udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na sprzedaży na terenie kraju samochodów pochodzących z kradzieży na terenie państw Unii Europejskiej.

Sąd podzieli stanowisko wyrażone w akcie oskarżenia, że oskarżeni G. M., A. S. (1) i Ł. W. (1) wyczerpali swoim zachowaniem dyspozycję art. 258 § 1 kk. tj. brania udziału w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw. W świetle akceptowanego poglądu Sądu Apelacyjnego w Krakowie, wyrażonego w wyroku z dnia 26 listopada 2008r. (II AKa 168/08), „Przestępstwo przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej jest przestępstwem formalnym. Do wypełnienia jego znamion wystarczające jest samo stwierdzenie tej przynależności, nawet bez konieczności wykazania popełnienia w ramach tej grupy jakichkolwiek czynów zabronionych. Dla odpowiedzialności karnej nie robi różnicy, czy udział w grupie jest czynny czy bierny. Do przypisania przynależności do grupy wystarczające jest stwierdzenie, że sprawca przystąpił do grupy ze świadomością jej celu i form działania, gotowy poddać się panującej w grupie dyscyplinie i brać udział w prowadzonej działalności. Wystarczy pozostawać w strukturze grupy, nawet nie pełniąc funkcji i nie wykonując żadnych zadań, a tylko jakieś czynności pomocnicze.

Strona podmiotowa tego przestępstwa obejmuje obie formy umyślności. Wystarczające jest, że sprawca ma świadomość istnienia grupy, akceptuje jej cele i co najmniej godzi się na ich przestępczą realizację. Nie musi znać szczegółów organizacji, osób ją tworzących, mechanizmów funkcjonowania.”.

Ustawodawca nie określił minimalnego czasu wymaganego do wypełnienia znamienia "udziału w zorganizowanej grupie". Grupa taka może powstać dla popełnienia już tylko jednego przestępstwa.

Do dokonania czynu z art. 258 § 1 kk dojdzie także wtedy, gdy nie zostanie popełnione przestępstwo, dla którego grupa została zorganizowana.

Przestępstwo z art. 258 § 1 kk jest bowiem przestępstwem tzw. formalnym (bezsukutowym), polegającym tylko na określonym zachowaniu się (... braniu udziału w zorganizowanej grupie).

Zdaniem Sądu oskarżeni mieli świadomość celów działania grupy, jej hierarchii, co wynika z wyjaśnień Ł. W. (1). Każdy z oskarżonych zajmował się bezpośrednim oferowaniem potencjalnym zainteresowanym sprzedaży samochodów pochodzących z przestępstwa, przy czym materiał dowodowy nie pozwala na uznanie, iż oskarżeni uczestniczyli w tych kradzieżach. Materiał dowodowy pozwala natomiast na uznanie, iż skuteczność zachowań przestępczych oskarżonych uzależniona była od współdziałania innych osób, wymagała szerokiego przedsięwzięcia w zakresie wspomnianej kradzieży pojazdów, następnie profesjonalnego przerabiania tabliczek znamionowych i naniesienia innych, aniżeli fabryczne, numerów identyfikacyjnych.

Istotne było, dla skuteczności tegoż „przedsięwzięcia” pozyskanie wiedzy o numerach identyfikacyjnych pojazdów, które są zarejestrowane i nie zostały utracone, by w ten sposób wykluczyć bezprawne ujawnienie ich pochodzenia, w przypadku wyrażenia przez nabywcę woli sprawdzenia w systemach policyjnych.

Nadto nieobojętne było pozyskanie wiedzy o nadanych innym pojazdom, nie utraconym, numerach rejestracyjnych, które nanoszono w prefabrykowane dokumenty.

Oskarżeni, zdaniem Sądu mieli wreszcie świadomość, przestępczego wytworzenia dokumentów samochodowych, głównie dowodów rejestracyjnych, niezbędnych do bezprawnego obrotu. Oczywistym jest, dla „pomyślności” tego proceduru wytworzenie dokumentów na nie budzących wątpliwości, na oryginalnych blankietach, jak i w sposób profesjonalny wypełnienie ich treści oraz „należyte” opieczętowanie, celem nadania charakteru urzędowego pochodzenia.

Te wszystkie cele realizowane były przez innych członków grupy, którzy mogli pozostawać dla oskarżonych osobami anonimowymi, jednakże ich udział i zaangażowanie było jak wyżej wskazano konieczne w tej przestępczej działalności.

Istotne dla uznania działania oskarżonych w jednej grupie przestępczej, jest ustalenie, iż wszystkie bezprawnie posiadane przez oskarżonych samochody, jak i te dalej wprowadzone do obrotu prawnego, pochodziły z przestępstw kradzieży mających miejsce na terenie Niemiec oraz w odniesieniu do każdego z tych pojazdów na zlecenie R. R. (2) wytworzone zostały przez L. S. fałszywe dokumenty.

Szczególnie istotne dla uznania tej kwestii były zeznania L. S., kategorycznie stwierdzającego, że dokumenty wskazanych w zarzutach oskarżonych pojazdów wytwarzał w oparciu o dane, w tym VIN podany przez R. R. (2).

Sąd w oparciu o uznane za wiarygodne wyjaśnienia Ł. W. (1), D. W., A. K. (1) przyjął, iż w gestii R. R. (2) pozostawało zapewnienie wprowadzenia do obrotu prawnego tak przygotowanych i opatrzonych w dokumenty pojazdów. Wymieniony czynił to poprzez przekazywanie tych samochodów wraz z dokumentami i formularzami umów oskarżonym w niniejszej sprawie.

Sąd przyjął więc, że oskarżeni G. M., A. S. (1), Ł. W. (1), jak i obecnie skazany A. K. (1) działali w jednej grupie przestępczej, do której należały również inne wskazane wyżej osoby, co do których w odrębnym postępowaniu nie zapadły prawomocne wyrok.

Zdaniem Sądu, oskarżony G. M. w ramach zorganizowanej grupy przestępczej działał w okresie od listopada 2010r. tj. od miesiąca w którym w nieustalonym czasie wszedł w posiadanie samochodu marki T. (...), którą następnie w dniu 30 listopada 2010r. zbył D. P. (2) i A. P. (3). Jako datę końcową przynależności Sąd uznał dzień 21 grudnia 2010r., tj. zbycie samochodu marki T. (...) na rzecz M. G..

W odniesieniu do oskarżonego A. S. (4) uznał, iż oskarżony ten aktywność w grupie przestępczej wyrażał w okresie od marca 2012r. tj. od miesiąca w którym przyjął samochód marki V. (...), sprzedany w dniu 9 marca 2012r. K. i E. K.. Jako datę końcową Sąd przyjął dzień 31 maja 2012r., tj. zatrzymanie oskarżonego przez funkcjonariuszy policji w związku z ujawnieniem przestępczego posiadania samochodu marki H. (...) i fałszywego dowodu rejestracyjnego dot. tego pojazdu.

Wreszcie co do Ł. W. (1) Sąd udział w grupie tej ustalił na okres od grudnia 2010r. do 21 stycznia 2012r., opierając się na uznanych za wiarygodnych wyjaśnieniach tego oskarżonego. Oskarżeni G. M., A. S. (1) i Ł. W. (1) działając w tej grupie dopuścili się przestępstw im przypisanych w niniejszej sprawie.

Prokurator nadto zarzucił oskarżonemu G. M., iż;

II. w dniu 30 listopada 2010r. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w nieustalonych okolicznościach przyjął od innej osoby samochód m-ki T. (...) o sfalszowanym numerze VIN (...) o wartości 51.868,44 zł wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

III. w dniu 30 listopada 2010 r. w O., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. P. (1) i A. P. (1) w kwocie 48.200 zł w ten sposób, że wprowadzając w błąd nabywcę co do legalnego źródła pochodzenia samochodu oraz posługując się sfalszowanym belgijskim dowodem rejestracyjnym samochodu nr (...); a także fałszując dokumenty poprzez sporządzenie umowy sprzedaży samochodu m-ki T. (...) z dnia 28 listopada 2010r. zawartej pomiędzy E. V. a A. i D. P. (1) oraz wypełniając formularz niemieckiego ubezpieczenia w/w samochodu nr (...) dla E. V.; sprzedał D. P. (1) za kwotę 48.200 zł samochód m-ki T. (...) o przerobionym numerze VIN (...) wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego, czym działał na szkodę D. P. (1) i A. P. (1)

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk

IV. w dniu 21 grudnia 2010 r. w P., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w nieustalonych okolicznościach przyjął od innej osoby samochód m-ki T. (...) o sfalszowanym numerze VIN (...) o wartości 54.375,78 zł wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

V. w dniu 21 grudnia 2010 r. w P., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. G. w kwocie 46.500 zł w ten sposób, że wprowadzając w błąd nabywcę co do legalnego

źródła pochodzenia samochodu, swoich danych osobowych oraz posługując się sfalszowanym belgijskim dowodem rejestracyjnym samochodu nr (...); a także fałszując dokumenty poprzez sporządzenie umowy sprzedaży samochodu m-ki T. (...)z dnia 20 grudnia 2010r. zawartej pomiędzy J. B., a M. G.oraz wypełniając formularz niemieckiego ubezpieczenia w/w samochodzie nr (...)dla J. B.; sprzedał M. G.za kwotę 46.500 zł samochód m-ki T. (...)o przerobionym numerze VIN (...)wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego, czym działał na szkodę M. G.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk

VI. w dniu 10 stycznia 2011 r. w Ś. podrobił umowę sprzedaży samochodu m-ki T. (...) z dnia 9 stycznia 2011r. zawartą pomiędzy F. S. a M. W. (1), poprzez wypełnienie formularza umowy sprzedaży w/w samochodu

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk

Odpowiedzialności za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. podlega ten, kto rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia. Ustawodawca w tym przypadku określił alternatywnie cztery formy popełnienia tego przestępstwa: nabycie, pomoc w zbyciu, przyjęcie lub pomoc w ukryciu. Do popełnienia przestępstwa wystarczy dopuszczenie się jednej z tych czterech form, jest to bowiem przestępstwo wieloodmianowe. Pomocą do zbycia będzie jakiegokolwiek zachowanie ułatwiające realizację porozumienia między zbywcą a nabywcą rzeczy. W praktyce przybiera to postać pośrednictwa między nimi, poinformowania osoby posiadającej rzecz o możliwości jej zbycia, znalezienia nabywcy, dostarczenia rzeczy do miejsca transakcji. Przyjęcie rzeczy oznacza przejęcie przez pasera władztwa nad rzeczą w celu określonym w porozumieniu z osobą przekazującą rzecz. Może tu chodzić o przechowanie, użyczenie, użytkowanie, przerobienie, dalsze przekazanie innej osobie. Sprawca paserstwa umyślnego musi mieć świadomość tego, że rzecz będąca przedmiotem jego działania została uzyskana za pomocą czynu zabronionego lub świadomość możliwości takiego jej pochodzenia, przy czym nie jest konieczne, aby sprawca miał świadomość tego, za pomocą jakiego konkretnie czynu zabronionego rzecz została uzyskana.

Przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. ma charakter powszechny, a więc może je popełnić każdy oraz formalny, w przypadku pomocy do zbycia, a więc nie jest wymagana efektywność udzielonej pomocy. Paserstwo zachodzi tylko wtedy, gdy paser nie brał udziału w przestępstwie, z którego pochodzą rzeczy będące przedmiotem paserstwa ani jako sprawca, ani jako pomocnik, czy podżegacz (wyrok SN z dnia 22 grudnia 1986 r., OSNKW 7- 8/1986, poz. 70).

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt obecnie rozpoznawanej sprawy, Sąd uznał, oskarżony G. M. popełnił ciąg dwóch przestępstw z art. 291§1 kk w zw. z art. 65§1 kk popełnionych w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w sposób opisany wyżej w pkt. II i IV.

Nie budzi wątpliwości, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, iż oskarżony posiadał w dniu 30 listopada 2010r. samochód marki T. (...), który przyjął od innej osoby, wiedząc, iż został uzyskany za pomocą czynu zabronionego. Oskarżony nie był właścicielem tego pojazdu, przyjęcie pojazdu wiązało się z wyznaczoną mu rolą okazania potencjalnym nabywcom i zachęcenie ich do jego kupna. Za takim posiadaniem tego pojazdu przemawiają zeznania D. i A. P. (3), którym to w tymże czasie pojazd ten oferował do sprzedaży. Kolejne przestępstwo z art. 291§1 kk oskarżony popełnił w dniu 21 grudnia 2010r. także poprzez czynność sprawczą przyjęcia pochodzącego z przestępstwa samochodu marki T. (...), celem okazania i zachęcenia do kupna przez M. G..

Oskarżony przestępstwa te popełnił umyślnie, mając zamiar ich popełnienia.

W odniesieniu do tej grupy czynów oskarżonego Sąd przyjął, iż stanowią one ciąg dwóch przestępstw z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk. jako popełnione w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, w rozumieniu art. 91§1 kk.

Sąd podzielił stanowisko prokuratora co do popełnienia przez oskarżonego przestępstw z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk

Do znamion stypizowanego w tym artykule przestępstwa oszustwa, należy doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania

błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsięwziętego działania. Sprawcy przyświecać musi chęć osiągnięcia korzyści majątkowej, co implikuje wniosek, że niezbędnym elementem strony podmiotowej czynu jest umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego. Sprawca musi zatem wywołać w przekonaniu osoby rozporządzającej swoim lub cudzym mieniem błędny obraz rzeczywistości, na skutek którego osoba ta podejmie decyzję o rozporządzeniu mieniem.

Przez rozporządzenie mieniem należy rozumieć nie tylko przeniesienie własności jakiejś rzeczy, ale każdego rodzaju decyzję wyzbycia się mienia, która jest dla tej osoby niekorzystna z punktu widzenia zasad ekonomii. Jeśli zatem osoba rozporządzająca mieniem uzależnia to rozporządzenie od udzielenia zabezpieczenia na poczet wykonania zobowiązania przez kontrahenta, a takiego zabezpieczenia nie otrzymuje, lecz pomimo to – będąc przekonana o istnieniu zabezpieczenia – rozporządza mieniem, to taką czynność tej osoby należy uznać za rozporządzenie niekorzystne.

Ponadto sprawca musi działać z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, bowiem występki z art. 286 § 1 k.k. ma charakter kierunkowy.

Przepis art. 270§ 1 kk typizuje zachowanie polegające na podrobieniu lub przerobieniu dokumentu w celu użycia go za autentyczny lub używania takiego dokumentu jako autentycznego.

Czynność wykonawcza tego przestępstwa polega zatem na sporządzeniu dokumentu, któremu nadaje się cechy autentyczności (podrobienie) bądź też wprowadzeniu zamian do dokumentu już istniejącego z nadaniem im cech autentyczności (przerobienie). Czynność wykonawcza przyjmuje zatem najczęściej postać takiego działania, które ma na celu stworzyć fikcję, iż dokument (jego część) pochodzi od wystawcy, którym nie jest sprawca (osoba sporządzająca dokument lub jego część).

W orzecznictwie podkreśla się, iż nie ma znaczenia dla odpowiedzialności karnej za ten występki okoliczność, iż podmiot, którego dane identyfikacyjne (imię, nazwisko, nazwa) widnieją na dokumencie jest podmiotem fikcyjnym (nie istnieje w rzeczywistości). Klasyczną formą podrobienia dokumentu jest sporządzenie zapisu informacji wraz z nakreśleniem podpisu osoby uprawnionej do wystawienia określonego dokumentu.

W ramach czynów zarzucanych G. M. Sąd uznał go za winnego ciągu dwóch przestępstw z art. 286§1 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65§1 kk, popełnionych w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w sposób opisany wyżej w pkt. III i V, przejmując w opisach tych czynów, iż oskarżony doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. i D. P. (2) w kwocie łącznej 50 923,01zł, a M. G. w kwocie łącznej co najmniej 48 579,00 zł.

Za wypełnieniem przez oskarżonego czynności sprawczej doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. P. (2) i A. P. (3) poprzez wprowadzenie w błąd co do legalnego pochodzenia pojazdu przemawiała postawa oskarżonego wyrażona wobec pokrzywdzonych. Oskarżony przedstawił pochodzenie tego samochodu w sposób kłamliwy, twierdząc, iż został sprowadzony na teren kraju, przez jego teścia, który w Belgii kupował okazjnie samochody, celem sprzedaży w Polsce. Nie budzi wątpliwości stan kawalerski oskarżonego na moment tego zdarzenia, jak i materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, iż jakkolwiek powinien oskarżonego pojazd ten sprowadził.

Oskarżony miał świadomość przestępczego pochodzenia belgijskiego dowodu rejestracyjnego rzeczony T. (...), a w tym, że nie stanowi ona własności jego teścia jak i osoby wpisanej w tym dokumencie jako właściciel. Pozostając w zamiarze wprowadzenia w błąd pokrzywdzonych oskarżony wypełnił ręcznie formularz umowy kupna tego samochodu, wpisując nieprawdziwe dane dot. zbywcy tj. E. V., miejsce zamieszkania K. 167, 8560 W., markę pojazdu – T. (...), rok produkcji 2008, datę pierwszej rejestracji jako 02/02/2009, przebieg 23 000 km, poj. silnika (...), cenę sprzedaży 12 000 Euro, datę i miejsce sporządzenia umowy jako W., 28.11.2010. W realizacji powyższego zamiaru świadomie wpisał na egzemplarzu umowy zastrzeżenie o treści „Jeżeli nastąpią jakiegokolwiek wady w ciągu 30 dni sprzedający ponosi odpowiedzialność”. Oświadczenie to miało oddziaływać na decyzję pokrzywdzonych i

wpływać uspokajająco na obawy, co do możliwości dochodzenia regresu. Oskarżony świadomy był przy tym, iż składa oświadczenie woli nienależne jego osobie.

W dalszej realizacji tego zamiaru G. M. ręcznie wypełnił formularz niemieckiego ubezpieczenia tzw. zielonej karty nr D 5312/0152, wypisując jego treść datą 26.11.10 25.12.10, (...)687 VIN (...), V. K.(...) W.. Wymienione dokumenty przekazał D. P. (2).

Oskarżony wprowadził w błąd pokrzywdzonych poprzez użycie sfałszowanego dowodu rejestracyjnego o nr (...)na blankiecie Nr (...), w którym zapisany był VIN (...), nr. rej. belgijski (...)687, właściciel E. V., miejsce zamieszkania K.(...) W.. W żadnej mierze nie eskulpuje oskarżonego udanie się z D. P. (2) do serwisu (...)w B., by tam sprawdzić stan techniczny samochodu, a następnie do Komendy Miejskiej Policji w B., celem wykluczenia poszukiwań tego pojazdu.

Nie ma znaczenia dla oceny zamiaru oskarżonego, osobiste zlecenie przez niego sprawdzenia pojazdu w systemach policyjnych, skoro wymieniony miał świadomość, iż dokumenty pojazdu mają naniesione numery znaków znamionowych pojazdu nie utraconego i nie objętego poszukiwaniami policyjnymi. Takie zachowanie oskarżonego doprowadziło D. P. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem zarówno poprzez zapłatę oskarżonemu kwoty 48 400,00 zł tytułem zapłaty za samochód, jak i opłat bezpośrednio związanych z tym zdarzeniem i pozostającym z nim w ścisłym związku tj. opłaty recyklingowej w wysokości 500,00 zł, akcyzy w kwocie 1497,00 zł, opłat skarbowych w kwotach 17 i 160 zł, opłat za przegląd pojazdu przed zakupem w kwocie 200,01 zł, i opłat za przegląd przed zarejestrowaniem w kwotach 98,00 zł i 51,00 zł. co stanowi sumę 50 923,01zł.

Zdaniem Sądu zgromadzony materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wskazuje na wyczerpanie przez oskarżonego czynności sprawczych przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk wobec M. G.. Uznane za wiarygodne zeznania wymienionej jak i G. G. (1) pozwalają na uznanie iż oskarżony wprowadził wymienioną w błąd co swej tożsamości. Przedstawił się imieniem i nazwiskiem innej osoby, tj. W. G.. Udokumentował to okazaniem dowodu osobistego i prawem jazdy z zdjęciem przedstawiającym jego wizerunek, a wystawionym na nazwisko W. G.. Nadto nazwiskiem tym się posłużył się w własnoręcznie wypisanym oświadczeniu zapewniającym o sprawności technicznej i brak wad prawnych pojazdu. Nie budzi wątpliwości w świetle materiału dowodowego powtarzalność tej oszukańczej czynności, zważywszy na wcześniejszą wykorzystaną względem M. W. (1).

Oskarżony posłużył się wobec małżonków sfałszowanym belgijskim dokumentem komunikacyjnym (...)nr (...). na którym zmieniony był numer identyfikacyjny pojazdu jako VIN (...), a wystawiony na J. B.A.(...) H..

Nadto G. M. wypełnił ręcznie formularz umowy kupna tego pojazdu, wpisując nieprawdziwe dane dot. zbywcy tj. B.J. P., A.(...)H., T. (...), datę pierwszej rejestracji 06/09/2007, nr rejestracyjny tablic samochodu jako (...)(...)rok produkcji (...), VIN (...). Oskarżony ręcznie wypełnił formularz niemieckiego ubezpieczenia tzw. zielonej karty nr (...), wypisując jego treść datą 18.12.10, 17.03.10, (...)T. (...), J. B.A.(...) H.. Wszystkie te przedsięwzięcia miły na celu wywołanie u pokrzywdzonej przeświadczenia prawnego postępowania.

Przy ocenie sprawstwa oskarżonego również nie ma znaczenia sprawdzenie pojazdu w systemach policyjnych, jak i w autoryzowanym serwisie skoro oskarżony miał świadomość, iż dokumenty pojazdu mają naniesione numery znaków znamionowych pojazdu nie utraconego i nie objętego poszukiwaniami policyjnymi.

W obu przypadkach działanie oskarżonego było umyślne, ukierunkowane na osiągnięcia bezprawnej korzyści majątkowej.

Wartość szkody Sąd ustalił na kwotę 48 579, 00 zł mając na uwadze rozporządzenie przez pokrzywdzoną kwotą 46 500,00 zł tytułem zapłaty za zakupiony samochód, 1503,00 zł uiszczonej akcyzy, 256,00 zł kosztów rejestracji pojazdu, 160,00 zł opłaty z tytułu badania technicznego zakupionego pojazdu, 160,00 zł tytułem opłaty za zaświadczenie urzędu skarbowego.

Zdaniem Sądu wszystkie te wydatki pozostają w bezpośrednim związku z popełnionym przez oskarżonego przestępstwem oszustwa na szkodę M. G..

Sąd nie podzielił zasadności stanowiska prokuratora w odniesieniu stawianego G. M. zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 270 § 1 kk, w ten sposób, że w dniu 10 stycznia 2011 r. w Ś. podrobił umowę sprzedaży samochodu m-ki T. (...) z dnia 9 stycznia 2011r. zawartą pomiędzy F. S. a M. W. (1), poprzez wypełnienie formularza umowy sprzedaży w/w samochodu. Nie budzi wątpliwości, iż czyn ten stanowił wyczerpanie przez oskarżonego czynności sprawczych oszustwa przypisanego mu mocą wyroku Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 26 kwietnia 2012r. Czynności sprawcze wypełnienia formularza umowy o dane dotyczące sprzedającego oznaczonego jako F. S., wpisanie na tym formularzu danych dotyczących pojazdu marki T. (...) jak wynika z opinii z badania porównawczego pisma ręcznego oraz podpisów, zdaniem Sądu ukierunkowane były na wprowadzenie M. W. (1) w błąd co do prawowitego właściciela pojazdu, oznaczonego jako strona umowy. Analiza dokumentów zgromadzonych na kartach od 679-720 pozwala na uznanie, iż podrobienie tej umowy nie było podyktowane innym celem, jak czynnością realizującą zamiar wprowadzenia M. W. (1) w błąd co do legalnego pochodzenia przedmiotowego pojazdu. Tak więc dla oddania całej zawartości bezprawia w opisie czynu zarzucanego wówczas oskarżonemu jak i przypisanego winno się znaleźć powyższe zachowanie. Zdaniem Sądu, nie można brać pod uwagę przy ocenie jedności czy wielości przestępstw liczby spowodowanych przez sprawcę skutków, czy też naruszonych norm prawnych, ale liczbę podjętych przez niego działań i powstałych zamiarów. A przedstawione wyżej zachowanie oskarżonego było realizacją zamiaru przestępstwa oszustwa dokonanego w dniu 10 stycznia 2010r. w Ś. na szkodę M. W. (1). Całe zachowanie oskarżonego było przejawem jednego impulsu, niezależnie od tego, że rozciągnięte w czasie, stanowiło realizację jednego czynu zabronionego. W świetle w pełni akceptowanego stanowiska orzecznictwa sądowego, czyn stanowi jedność jeżeli całość zachowania się zarzucanego danej osobie zamknięta jest w ramach tego samego zdarzenia faktycznego z punktu widzenia jego celowościowej zawartości. Między poszczególnymi ogniwami czynu zachodzi wówczas wewnętrzna więź, oparta na jedności czasu i miejsca, zamiaru i rodzaju dobra chronionego”.

Z powyższego względu w tym stanie faktycznym Sąd uniewinnił oskarżonego od zarzucanego mu przestępstwa z art. 270 § 1 kk, opisanego wyżej w pkt. VI. .

Prokurator zarzucił A. S. (1) w akcie oskarżenia. iż

VIII. w marcu 2012 r. w L., działając w zorganizowanej grupie przestępczej przyjął od innej osoby samochód m-ki V. (...) o sfalszowanym numerze VIN (...), o wartości 64.000 zł wiedząc, iż został on pozyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

IX. w dniu 9 marca 2012 r. w L., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. i E. K. w kwocie 44.000 zł w ten sposób, że wprowadzając w błąd nabywcę co do legalnego źródła pochodzenia samochodu oraz posługując się sfalszowanym niemieckim dowodem rejestracyjnym CZ.I nr (...)II nr (...), a także sporządzając umowę sprzedaży samochodu m-ki V. (...) o przerobionym numerze VIN (...) wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego, czym działał na szkodę K. i E. K.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk

X. w maju 2012 r. w L., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, przyjął od innej osoby samochód m-ki H. (...) o sfalszowanym numerze VIN (...), o wartości 88.025,20 zł wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

XI. w dniu 31 maja 2012 r. w L. w celu użycia za autentyczny posiadał sfalszowany niemiecki dowód rejestracyjny część I nr (...) i II nr (...) samochodu m-ki H. (...)

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk.

Sąd uznał, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w pełni potwierdza zasadność powyższych zarzutów. I tak Sąd uznał A. S. (1) za winnego ciągu dwóch przestępstw z art. 291§1 kk w zw. z art. 65§1 kk popełnionych w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu w sposób opisany wyżej w pkt. VIII i X. Nie budzi wątpliwości, w świetle poczynionych ustaleń, iż A. S. (1) miał wiedzę co do pochodzenia przyjętych od innej osoby samochodów marki V. (...) i H. (...). Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony przyjął od R. R. (2) wskazane wyżej samochody, jako pochodzące z przestępstwa. Materiał dowodowy nie pozwala na uznanie, iż oskarżony posiadał jakiegokolwiek środki finansowe pozwalające na zakup takich pojazdów, nadto nie zasługują na akceptację wyjaśnienia wskazujące na okoliczności zakupu tych samochodów.

Oskarżony przyjmując te pojazdy otrzymał również nieprawdziwe w treści dokumenty komunikacyjne związane z tymi autami. O wiedzy pochodzenia tych samochodów świadczy dalsze zachowanie oskarżonego, motywowane było sprzedażą pojazdów innym osobom. Samochodem marki V. (...) oskarżony w dniu 9 marca 2012r. udał się do L. na spotkanie z K. T. ukierunkowany na wprowadzenie K. K. (2) w błąd co do pochodzenia pojazdu okazał nieprawdziwe dokumenty V. (...), tj. dowodu rejestracyjnego o nr (...) oraz (...) wystawionego na V. (...) z numerem VIN jako (...), oraz wskazaniem właściciela pojazdu jako T. M. W.. (...) A.. Wykorzystując te dane własnoręcznie wypisał umowę sprzedaży tego samochodu, w ten sposób, że wpisał jako sprzedającego T. M. W., 28, (...) A., jako kupującego K. K. (2), E. K., zam. przy ul. (...), (...)-(...) O., dalej na formularzu umowy wpisał dane samochodu tj. V. (...) nr identyfikacyjny (...), datę pierwszej rejestracji 26.02.2010r. poj. skokową (...), rok produkcji 2010, cenę zakupu 7800, datę 08.03.2012r. A.. Mając świadomość, iż wprowadzone w dokumentach pojazdu dane nie będą stanowić zagrożenia do przestępczego ujawnienia pochodzenia pojazdu, a wręcz przeciwnie umocnią pokrzywdzonego w przekonaniu co do legalności sprzedaży, samochodem tym udał się do Komendy Miejskiej Policji w L., celem sprawdzenia w systemie danych (...) i (...), jak i pozwolił K. K. (2) na sprawdzenie stanu technicznego pojazdu w autoryzowanym serwisie, nie ukrywając przy tym swej tożsamości.

Taka postawa oskarżonego jak i powzięte przez pokrzywdzonego przekonanie co do braku wad prawnych nie była obojętne dla procesu decyzyjnego K. K. (2), wyrażonego w podpisaniu sporządzonej przez oskarżonego umowy kupna sprzedaży. A. S. (1) ukierunkowany był na osiągnięcie korzyści majątkowej, w wysokości 44,000,00 zł bezprawnie pozyskanej.

Nadto zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym protokół przeszukania oskarżonego, protokół zatrzymania rzeczy, pozwalają na uznanie zasadności zarzutu wyczerpania znamion przestępstwa z art. 270 § 1 kk zakresie użycia za autentyczny sfalszowanego niemieckiego dowodu rejestracyjnego część I nr (...) i II nr (...) samochodu m-ki H. (...). Nie budzi wątpliwości, iż właśnie ten dokument oskarżony posiadał w chwili legitymowania go przez funkcjonariuszy policji w L.. Oskarżony okazał ten dokument w związku z żądaniem funkcjonariuszy policji. Dokument ten związany był w treści z posiadaniem przez oskarżonego w momencie zatrzymania samochodem marki H. (...), Nr identyfikacyjny (...), pochodzącym z przestępstwa. Jak wynika z zgromadzonych w sprawie dowodów, oskarżony samochód ten zamierzał wprowadzić do bezprawnego obrotu, skoro oferta zbycia została umieszczona na portalu internetowym.

Ł. W. (1) oskarżony został również o to, że;

XIII. w okresie od grudnia 2010 r. do 21 stycznia 2011 r. w L., działając w zorganizowanej grupie przestępczej przyjął od innej osoby samochód m-ki T. (...) o sfalszowanym numerze VIN (...), o wartości 62.926,40 zł wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

XIV. w dniu 21 stycznia 2011 r. w miejscowości S., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. P. (2) w kwocie 58.900 zł w ten sposób, że wprowadzając w błąd nabywcę co do legalnego źródła pochodzenia samochodu oraz posługując się sfalszowanym belgijskim dowodem

rejestracyjnym samochodzie nr (...), a także sporządzając umowę sprzedaży samochodu m-ki T. (...) z dnia 21 stycznia 2011r. zawartą pomiędzy A. P. (2) a obywatelem Belgii D. F.; sprzedał A. P. (2) za kwotę 58.900 zł m-ki samochód m-ki T. (...) o przerobionym numerze VIN (...) wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego, czym działał na szkodę A. P. (2)

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk

Sąd w pełni podzielił zasadność zarzutów stawianych oskarżonemu, sprawstwo Ł. W. (1) zarówno co do przestępstwa z art. 291 § 1 kk jak i art. 286 § 1 kk Sąd ustalił w oparciu o uznane z wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, zweryfikowane zeznaniami A. P. (2), H. B. (2) oraz opiniami biegłych z zakresu mechanoskopii jak i opiniami biegłego z zakresu badań technicznych dokumentów. W świetle tych dowodów Sąd uznał, iż oskarżony przypisane mu czyny popełnił umyślnie, w zamiarze bezpośrednim, przy pełnej świadomości przestępczego pochodzenia wskazanego samochodu. Zdaniem Sądu oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zwłaszcza, że potwierdził otrzymanie z tytułu oszustwa na szkodę A. P. (2) kwoty 58,900 zł.

Z. N. (1) został w niniejszej sprawie oskarżony o to, że

XV. w okresie od listopada 2011 r. do 16 maja 2012 r. w P. i w miejscowości D. posiadał samochód m-ki R. (...) o sfałszowanym numerze VIN (...) o wartości 80.287,35 zł, który zakupił w listopadzie 2011 r. od innej nieustalonej osoby wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

XVI. w okresie od kwietnia 2012 r. do 16 maja 2012 r. w miejscowości D. przy ul. (...), przyjął od R. R. (2) samochód m-ki F. (...) o sfałszowanym numerze VIN (...) o wartości 117.420 zł, a następnie pomógł w ukryciu tego auta; wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

XVII. w okresie od połowy kwietnia 2012 r. do dnia 16 maja 2012 r. w miejscowości D. przy ul. (...), przyjął od R. R. (2) samochód m-ki F. (...) nr VIN (...) o wartości 148.145,30 zł, a następnie pomógł w ukryciu tego auta wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

Sąd w ramach czynów zarzucanych oskarżonemu Z. N. (2) uznał go za winnego ciągu trzech przestępstw z art. 291 § 1 kk popełnionych w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w sposób opisany wyżej, przy czym w uzupełnieniu opisu tych czynów przyjął że przestępstwa te oskarżony popełnił z zamiarem umyślnym ewentualnym, godząc się, że samochody te zostały uzyskane za pomocą czynów zabronionych.

Sąd nie miał wątpliwości, że Z. N. (1) świadomie przyjął od R. R. (2) samochody marki F. (...), godząc się, że pochodzą one z przestępstwa, za czym przemawia materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w postaci częściowo wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków A. S. (3), M. B., jak i opinii biegłego z zakresu mechanoskopii i badań technicznych dokumentów. Również wskazane dowody z opinii specjalistycznych, częściowo wyjaśnienia oskarżonego pozwalają na przypisanie oskarżonemu sprawstwa paserstwa w odniesieniu do zakupienia od nieustalonej osoby samochodu marki R. (...) oraz jego dalszego posiadania.

Wobec przypisania przez Sąd sprawstwa i zawinienia oskarżonym Sąd zobowiązany był do wymierzenia kary.

Rozważając kwestie wymiaru kary Sąd miał na względzie wszystkie determinaty wskazane w przepisach art. 53 § 1 i 2 kk, które ustawodawca nakazuje uwzględnić, a więc Sąd baczyl by kary były adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynów, współmierne do stopnia winy, uwzględniały osobowość oskarżonych, okoliczności ich zachowania się po popełnieniu tych czynów, jak i wywołały określony skutek wychowawczy.

Sąd zważył, iż oskarżeni wykorzystali dla przestępczych celów zasadę swobodnego przemieszczania się między krajami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej i związany z nią praktyczny brak kontroli granicznych w obrocie towarami między krajami członkowskimi. Powyższa okoliczność, jak i powtarzalność tych przestępczych zachowań, będąca wyrazem determinacji w działaniu poza strefą legalną, przemawia obciążająco wobec oskarżonych.

Zachowanie oskarżonych polegające na celowym przyjęciu samochodów uprzednio skradzionych na terenie Wspólnoty Europejskiej, wprowadzanie w nich zmian cech fabrycznych, tworzenie fałszywych dokumentów, celem dalszego bezprawnego obrotu, w sposób oczywisty godzi w wizerunek Polaka, kreując w mieszkańcach innych państw uzasadnione obawy co do uczciwości i rzetelności.

W odniesieniu do wszystkich oskarżonych Sąd miał na uwadze to, że dopuścili się zachowań o znacznym stopniu społecznej szkodliwości, który wyraża się w rodzaju naruszonego dobra prawnego, jak i wysokim stopniem zawinienia, wyrażającym się umyślnością, ukierunkowanym na osiągnięcie korzyści majątkowej.

Nadto zważyć należy, iż ukierunkowanie na osiągnięcie bezprawnej korzyści majątkowej generowało konieczność wymierzenia oskarżonym kar grzywn, w granicach adekwatnych do ich stopnia zawinienia jak i możliwości zarobkowych i warunków osobistych.

Wymierzając karę za czyn z art. 258 § 1 kk Sąd miał na uwadze intensywność zachowań oskarżonych w zorganizowanej grupie przestępczej i rolę, jaką w niej pełnili istotną z punktu widzenia popełniania przestępstw.

Sąd miał na uwadze okoliczności, które przemawiały na korzyść oskarżonych jak i wskazywały na konieczność zwiększenia represji. Jako okoliczności łagodzące wpływające na wymiar kary Sąd poczytał wszystkim oskarżonym pozytywne opinie w miejscach zamieszkania.

I tak oskarżonemu G. M.:

- za przestępstwo z art. 258 §1 kk wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności;
- za ciąg dwóch przestępstw z art. 291§1 kk w zw. z art. 65§1 kk na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzono mu karę 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności;
- za ciąg dwóch przestępstw z art. 286§1 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65§1 kk na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 91§1 kk, art. 33§1,2,i 3 kk wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy ustaleniu stawki na kwotę 100 zł;

Na niekorzyść oskarżonego G. M. Sąd poczytał jego dotychczasową wcześniejszą karalność za przestępstwa, obejmujące podobne zachowania, co obecnie przestępstw przypisanych. Taka postawa oskarżonego wywołuje przekonanie, iż z działalności przestępczej zaczyna czynić sobie źródło utrzymania, a wymierzona kara bezwzględna nie spełnia celu wychowawczego.

Wobec oskarżonego istniała podstawa do orzeczenia kary łącznej, albowiem przypisane mu przestępstwa pozostawały w zbiegu realnym w rozumieniu art. 85 kk i na podstawie tego przepisu i art. 91 §2 kk wymierzone kary jednostkowe pozbawienia wolności połączono i wymierzono oskarżonemu G. M. karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności;, przy czym mając na uwadze rozpiętość wymiaru tej kary od 2 lat pozbawienia wolności do sumy kar jednostkowych tj. 4 lata i 5 miesięcy.

Sąd kierował się zasadą częściowej kumulacji kar jednostkowych, a po części zasadą ich absorpcji, mając na względzie bliski związek czasowy pomiędzy przestępstwami ale z drugiej strony fakt, iż połączeniu podlegają czyny skierowane przeciwko różnym dobrom prawnym tj. przeciwko mieniu, dokumentom jak i porządkowi publicznemu. Sąd zwrócił uwagę na ilość czynów wchodzących w skład przestępstw, co świadczy o nasileniu złej woli oskarżonego i jego uporze do osiągnięcia przestępczych celów. Wszystkie przestępstwa były umyślnymi. Nadto kara łączna winna

odstraszyć oskarżonego od ponownego popełnienia przestępstwa oraz spełnić wymogi prewencji generalnej - w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Nadto na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu G. M. okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 4 czerwca 2012r. do 3 grudnia 2012r

Sąd za konieczne uznał, na podstawie art. 46 §1 kk, orzeczenie wobec oskarżonego G. M. środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych; D. P. (2) i A. P. (3) - kwoty 50 923,01zł zł; a M. G. - kwoty 48 579,00 zł;

Oskarżonemu A. S. (1) Sąd wymierzył;

- za przestępstwo z art. 258 §1 kk karę 1 roku pozbawienia wolności;
- za ciąg dwóch przestępstw z art. 291§1 kk w zw. z art. 65§1 kk na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 91§1 kk karę 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności;
- za przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65§1 kk na podstawie art. 286§ 1 kk w zw. z art. 11§ 3 kk, art. 33§1, 2 i 3 kk. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu stawki na kwotę 25 zł;
- za przestępstwo z art. 270§ 1 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Na niekorzyść oskarżonego A. S. (1) przemawiała jego czterokrotna karalność za przestępstwa, w tym przeciwko mieniu, jak i dokumentom. Uprzednia karalność zdaniem Sądu pokazywała, że oskarżony pomimo uzyskania wcześniej możliwości zmiany swojego postępowania w dalszym ciągu przejawia negatywny stosunek do przestrzegania norm porządku prawnego w społeczeństwie, dopuszczając się kolejnych przestępstw, objętych niniejszym postępowaniem.

Na podstawie art. 85 kk i art. 91 §2 kk wymierzone kary jednostkowe pozbawienia wolności połączył i wymierzył oskarżonemu A. S. (1) karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Przy zbiegu realnym obejmującym grupę przestępstw opisanych dolną granicą ustawowego zagrożenia jest kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, górną granicę stanowi natomiast kara 3 lat i 5 miesięcy.

Sąd kierował się zasadą częściowej kumulacji kar jednostkowych, a po części zasadą ich absorpcji, mając na względzie bliski związek czasowy pomiędzy przestępstwami ale z drugiej strony fakt, iż połączeniu podlegają czyny skierowane przeciwko różnym dobrom prawnym tj. przeciwko mieniu, dokumentom jak i porządkowi publicznemu.

Sąd zwrócił uwagę na ilość czynów wchodzących w skład przestępstw, co świadczy o nasileniu złej woli oskarżonego i jego uporze do osiągnięcia przestępczych celów. Wszystkie przestępstwa były umyślnymi. Nadto kara łączna winna odstraszyć oskarżonego od ponownego popełnienia przestępstwa oraz spełnić wymogi prewencji generalnej - w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Okoliczności powyższe nie pozwoliły Sądowi na wyprowadzenie wobec oskarżonego dodatniej prognozy kryminalnej i warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Za niezastosowaniem warunkowego zawieszenia wykonania kary w przypadku oskarżonego przemawia także wzgląd na potrzebę kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, w aspekcie zapobiegania poczuciu bezkarności sprawców i odpowiedniej reakcji organów Państwa

Sąd uznał za konieczne orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych K. i E. K. kwoty 44 000,00 zł.

W ocenie Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara bezwzględna pozbawienia wolności wraz ze środkiem karnym obowiązku naprawienia szkody odpowiada winie i społecznej szkodliwości jego czynu, a przy tym spełni swoje cele wychowawczo-prewencyjne wobec oskarżonego, jak też w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa

Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu A. S. (1) okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 31 maja 2012r. do 1 czerwca 2012r.

Oskarżonemu Ł. W. (1) Sąd wymierzył;

- za przestępstwo z art. 258 §1 kk 1 rok pozbawienia wolności.
- za przestępstwo z art. 291§1 kk 1 rok pozbawienia wolności.
- za przestępstwa z art. 286§1 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11 §2 kk. w zw. z art. 65§1 kk na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk, art. 33§1,2 i 3 kk. karę 1 roku i 4 miesiące pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu stawki na kwotę 25 zł.

Sąd wymierzając powyższe kary jednostkowe miał na uwadze niekaralność oskarżonego, przyznanie się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw, jak i złożenie wyjaśnień istotnych z punktu odtworzenia faktografii zdarzeń.

Na podstawie art. 85 kk i art. 91 §2 kk wymierzone kary jednostkowe pozbawienia wolności połączył i wymierzył oskarżonemu Ł. W. (1) karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Dokonując wyboru reguły odnoszących się do kary łącznej Sąd miał na względzie fakt, czy oskarżony dopuścił się przestępstw godzących w jeden i ten sam rodzaj przedmiotu ochrony karnej, czy też swym zachowaniem naruszył kilka różnych dóbr korzystających z ochrony prawnokarnej, bliskość czasową tych czynów, rozważył okoliczności zaistniałe po wydaniu poprzednich wyroków.

Okolicznościami, które uzasadniają stosowanie zasady absorpcji w odniesieniu do wymiaru kary łącznej orzeczonej w odniesieniu do przestępstw przypisanych jest przede wszystkim popełnienie ich w stosunkowo krótkim czasie, jak i niekaralność za przestępstwa. Przeciwno stosowaniu zasady pełnej absorpcji przy wymiarze kary łącznej przemówił charakter i sposób dokonania przestępstw, tak jak pozostali oskarżeni Ł. W. (1) swoim zachowaniem godził w różne dobra prawne.

Na podstawie art. 69§1, 2 i 3 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk i art. 73§1 kk. warunkowo zawiesił wykonanie tej kary na okres 5 lat tytułem próby i oddał oskarżonego pod dozór kuratora.

Sąd obdarzył oskarżonego zaufaniem, przyjmując iż nie naruszy on więcej porządku prawnego, jak i stosowany środek probacyjny spełnią wychowawcze cele kary.

Na podstawie art.46 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego Ł. W. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego A. P. (2) kwoty 58 900,00 zł., stanowiącej równowartość szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu w związku z przypisanym przestępstwem doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Nadto stosownie do art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu Ł. W. (1) okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 4 czerwca 2012r. do 5 czerwca 2012r. przyjmując, że jest on równoważny 4 stawkom dziennym grzywny i uznając orzeczoną karę grzywny za wykonaną w tym zakresie.

Oskarżonemu Z. N. (1) Sąd wymierzył za ciągu trzech przestępstw z art. 291§1 kk w zw. z art. 91§1 kk, art. 33§1,2 i 3 kk karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy ustaleniu stawki na kwotę 100 zł. Nadto na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk i art. 73§ 1 kk wykonanie kary pozbawienia

wolności wobec oskarżonego Z. N. (1) warunkowo zawiesił na okres 5 lat tytułem próby i oddał oskarżonego pod dozór kuratora.

Sąd przy wymiarze kary miał na uwadze intensywność przestępczego zachowania oskarżonego, jak i jego dotychczasową karalność. Pomimo tej okoliczności Sąd uznał, iż zachodzą podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, jednakże jako celowe przyjął oddanie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu Z. N. (1) okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 16 maja 2012r. do 18 maja 2012r. przyjmując, że jest on równoważny 6 stawkom dziennym grzywny i uznając orzeczoną karę grzywny za wykonaną w tym zakresie.

Na koniec Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. zasądził od oskarżonych G. M., A. S. (2), Ł. W. (1), Z. N. (1) na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, przy czym od każdego z nich w 1/19 części w zakresie kosztów postępowania przygotowawczego oraz w 1/5 części w zakresie kosztów postępowania sądowego, a na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) nie wymierzył im opłaty. Sąd uznał, iż sytuacja zdrowotna oskarżonych jak i ich możliwości zarobkowe w pełni uzasadniają obciążenie ich obowiązkiem zwrotu kosztów, które Skarb Państwa musiał wyłożyć w związku z popełnionymi przez nich przestępstwami.

Maria Kostecka